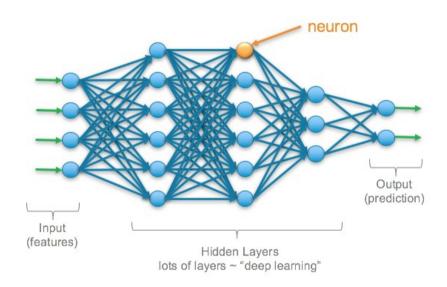
נכתב על ידי: שי נאור מבוסס על ההרצאות והמצגות של דר' עמוס עזריה

Deep Learning and NLP

הקדמה

בינה מלאכותית: תחום רחב מאוד במדעי המחשב. בתוך התחום הזה נמצאים התחומים הבאים:

- Machine learning: למידת מכונה, שהרעיון הכללי בו הוא לבנות מודל שיכול לחזות תוצאות בהתבסס על מידע. ככל שיש יותר מידע, התוצאות יותר טובות.
- deep learning: למידה עמוקה, תחחום בתוך למידת מכונה. זוהי למידה היררכית. בדרך כלל שאומרים למידה עמוקה מתכוונים לרשת נויירונים.
 - ויש בלי. DL עיבוד שפות טבעיות, ישנם דרכים לעבד שפות טבעיות עם NLP •

:דרישות כדי ש DL יעבוד כמו שצריך

- 1. הרבה מידע.
 - 2. כח חישוב.

^{*}ספרייה בפייתון שמשתמשים בה ל deep learning: ספרייה בפייתון שמשתמשים בה ל TensorFlow*

נכתב על ידי: שי נאור מבוסס על ההרצאות והמצגות של דר' עמוס עזריה

NLP Introduction

חשוב להבין שמחשבים לא מבינים שפות טבעיות. הם לומדים לפתור משימות ספציפיות או סט של משימות בהינתן DATASET מתאים.

הבנת שפות טביות יכולה להיות מבלבלת. לדוגמה:

- "I saw Alice with my telescope."
- "The trophy would not fit in the brown suitcase because it was too big"

האתגר העיקרי שאנו מנסים לפתור הוא הרב משמעותיות.

Natural Language Tool-Kit (NLTK)

NLTK – כלי עבודה עם שפות טבעיות: netokenization, stemming, POS, preprocessing in general – אוות טבעיות: pip install nltk

Tokenization

כאשר אנו מעבדים משפט, הפעולה הכי בסיסית שאנו עושים היא טוקניזישן: הפרדת המשפט לפי טוקנז (מילים).

import nltk

```
from nltk.tokenize import word _ tokenize, sent _ tokenize
my _ text = "Where is St. Paul located? | don't seem to find it. It isn't in my map."
# print split the sentence by backspace
print(my _ text.split(" "))
# print the sentence after word tokenize
print(word _ tokenize(my _ text))
# print the sentence after sentence tokenize
print(sent _ tokenize(my _ text))
```

['Where', 'is', 'St.', 'Paul', 'located?', 'I', "don't", 'seem', 'to', 'find', 'it.', 'It', "isn't", 'in', 'my', 'map.']
['Where', 'is 'St.', 'Paul', 'located', '?', 'I', 'do', "n't", 'seem', 'to', 'find', 'it', '.', 'It', 'is', "n't", 'in', 'my', 'map', '.']
['Where is St. Paul located?', "I don't seem to find it.", "It isn't in my map."]

נכתב על ידי: שי נאור מבוסס על ההרצאות והמצגות של דר' עמוס עזריה

Stemming

התייחסות זהה למילים דומות.

פעמים רבות אנו רוצים להתייחס למילים קרובות כזהות, למשל המילים:

walking, walk, walks

אנו יכולים להתיחס אליהם כאל walk.

תחילה עלינו לבצע TOKENIZE של המשפט לאחר מכן אנו יכולים לעשות TOKENIZE על המילים.

import nltk

```
from nltk.tokenize import word _ tokenize, sent _ tokenize
from nltk.stem import PorterStemmer
# create PorterStemmer object
ps = PorterStemmer()
my _ text = "Whoever eats many cookies is regretting doing so"
stemmed _ sentence = []
for word in word _ tokenize(my _ text):
    stemmed _ sentence.append(ps.stem(word))
print(stemmed _ sentence)
```

['whoever', 'eat', 'mani', 'cooki', 'is', 'regret', 'do', 'so']

Part of speech tagging(POS)

חלקי דיבור הוא מודל הנותן לכל מילה במשפט פירוש תחבירי לחלקי הדיבור הנכונים במשפט. למשל: פועל, שם עצם, שם תואר ועוד.

Noun: boy, John, birthday

Verb: went, ate, is

Pronoun: it, she, ours

Adjective: big, smart, five

Adverb: well, quickly

כאשר אנו מעבדים שפה טבעית, לדעת חלקי דיבר יכול להיות דבר מאוד מועיל. אם למשל אנחנו מחפשים פקודות הנאמרות לאפליקציה שלנו, אז אנחנו נחפש פעלים ואם אנחנו מחפשים שמות (כגון: אנשים, כתובות, ארגונים, וכדומה) החיפוש יהיה לפי מילים שהן שמות עצם.

I saw the show

Show me where to go

נכתב על ידי: שי נאור מבוסס על ההרצאות והמצגות של דר' עמוס עזריה

import nltk

```
from nltk.tokenize import word _ tokenize, sent _ tokenize
my _ text = "Whoever eats many cookies is regretting doing so"
my _ tokenize _ text = word _ tokenize(my _ text)
print(nltk.pos _ tag(my _ tokenize _ text))
# for pprint all the tagset
# nltk.help.upenn _ tagset()
```

[('Whoever', 'NNP'), ('eats', 'VBZ'), ('many', 'JJ'), ('cookies', 'NNS'), ('is', 'VBZ'), ('regretting', 'VBG'), ('doing', 'VBG'), ('so', 'RB')]

(קיבוץ צורות נטייה שונות למילת יסוד אחת) Lemmatization

זהו כלי פיענוח שלוקח יותר זמן כי אין לו איזשהו כלל שהוא עובד לפיו.

הוא חייב לקבל כקלט את ה POS.

בעלת תוצאות איטית יותר, אך בעלת תוצאות stemming אבל היא יותר מורכבת (איטית יותר, אך בעלת תוצאות טובות יותר).

דוגמה ללימטיזציה של מילה:

"going" and "went" are actually lemitized to the same lemma: "go"

הלמיטיזר חייב לדעת את ה POS של המילים על מנת לבצע את עבודתו.

ה- WordNetLemmatizer ב- NLTK משתמש ברשימה קצרה יותר של חלק מתגי הדיבור מאשר NLTK (לכן אנו משתמשים בפונקציה קצרה כדי לבצע את ההמרה).

from nltk.corpus import wordnet as wn

```
def is __noun(tag):
    return tag in ['NN', 'NNS', 'NNP', 'NNPS']

def is __verb(tag):
    return tag in [VB', 'VBD', 'VBB', 'VBP', 'VBZ']

def is __adverb(tag):
    return tag in ['RB', 'RBR', 'RBS']

def is __adjective(tag):
    return tag in ['JJ', 'JJR', 'JJS']

def penn2wn(tag):
    if is __adjective(tag):
        return wn.ADJ

elif is __noun(tag):
    return wn.NOUN

elif is __adverb(tag):
    return wn.ADV

elif is __verb(tag):
    return wn.VERB

return wn.VERB
```

נכתב על ידי: שי נאור מבוסס על ההרצאות והמצגות של דר' עמוס עזריה

from nltk.tokenize import word tokenize

```
from nltk.stem.wordnet import WordNetLemmatizer
# create WordNetLemmatizer object
lzr = WordNetLemmatizer()
my_text = "Whoever eats many cookies is regretting doing so"
lemed = []
for (word, pos) in nltk.pos_tag(word_tokenize(my_text)):
    lemed.append(lzr.lemmatize(word, penn2wn(pos)))
print(lemed)
```

['Whoever', 'eat', 'many', 'cooky', 'be', 'regret', 'do', 'so']

Chunking

שיטה לחתוך משפט או כמה משפטים לנתחים או קבוצות שונות. צ'אנקינג משתמש בביטויים רגולריים בחלקי הדיבור.

השיטה: אנחנו צרכים להשתמש בביטוי רגולרי עם הסימנים הבאים:

.1 סימן שאלה: 0 מופעים או מופע

כוכבית: 0 מופעים או יותר.

אם לא כתוב כלום מופע אחד בדיוק.

פלוס(+): מופע אחד או יותר.

דוגמה לביטוי רגולרי:

NP: {<DT>?<JJ>*<NN>}

-מילה כלשהי, לדוגמה a או the או פעם או פעם או פעם >OT>

.תואר שיופיע 0 פעמים או יותר. <JJ>

.שם עצם שיופיע בדיוק פעם אחת.

.the nice big boy :הדוגמה הזאת מתארת את המשפט

import nltk

```
from nltk import tkinter

my_text = "the big red cow jumped over the bright moon"

tagged = nltk.pos_tag(nltk.tokenize.word_tokenize(my_text))

grammar = "NP: {<DT>? <JJ>*<NN>}"

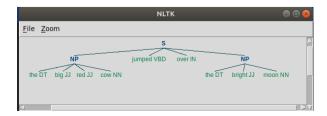
cp = nltk.RegexpParser(grammar)

result = cp.parse(tagged)

print(result)

result.draw()
```

```
(S
(NP the/DT big/JJ red/JJ cow/NN)
jumped/VBD
over/IN
(NP the/DT bright/JJ moon/NN))
```


נכתב על ידי: שי נאור מבוסס על ההרצאות והמצגות של דר' עמוס עזריה

my text = "the big red cow jumped over the bright moon"

```
my_text = "Dogs or cats saw Sara, John, Tom, the girl and the bat"

tagged = nltk.pos_tag(nltk.tokenize.word_tokenize(my_text))

# grammar = "NP: {<DT>? <JJ>* < NN>}"

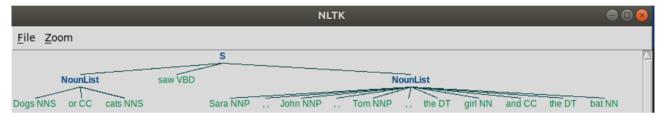
grammar = "NounList: {(<DT>? < NN.? ><,>?)+ <CC><DT>? < NN.? >}"

cp = nltk.RegexpParser(grammar)

result = cp.parse(tagged)

print(result)

result.draw()
```


Bi-grams

בעיבוד שפות טבעיות, אנו הרבה פעמים מתענינים בצמדי מילים. לדוגמה:

"I did it you did it you did it"

We get the following bi-grams count:

דבר זה יכול להיות שימושי בחילוץ תכונות, יצירת סיפור וכדומה.

.n-grams הם כמו בי-גרמס גם עם שלשות של מילים. באופן כללי, אנו אומרים Tri-grams

import nltk

```
text = "It is a simple text this, this is a simple text, is it simple?"
my_list = list(nltk.ngrams(nltk.word_tokenize(text), 3))
print(my_list)
```

```
[('It', 'is', 'a'), ('is', 'a', 'simple'), ('a', 'simple', 'text'), ('simple', 'text', 'this'), ('text', 'this', ','), ('this', ',', 'this'), (',', 'this', 'is'), ('this', 'is', 'a'), ('is', 'a', 'simple'), ('a', 'simple', 'text'), ('simple', 'text', ','), ('text', ',', 'is'), (',', 'is', 'it'), ('is', 'it', 'simple'), ('it', 'simple', '?')]
```

נכתב על ידי: שי נאור מבוסס על ההרצאות והמצגות של דר' עמוס עזריה

N-grams — Text Generation

בהינתן טקסט, אנו רוצים לייצר טקסט חדש הדומה לטקסט שניתן. אנו הולכים להשתמש באלגוריתם הבא:

- .tri-grams נפריד את המילים ל
- נתחיל עם שני מילים, לאחר מכן כל פעם נדגום את המילה הבאה, לפי שתי המילים הקודמות, על פי פילוג הנתונים.

import nltk

```
import urllib
from random import randint
paragraph len = 100
all text = urllib.request.urlopen("https://s3.amazonaws.com/text-datasets/nietzsche.txt").read().decode("utf-
tokens = nltk.word tokenize(all text)
my grams = list(nltk.ngrams(tokens, 3))
sentence = ["lt", "is"]
for i in range(paragraph len):
  options = []
  for trig in my grams:
     if trig[0].lower() = = sentence[len(sentence) - 2].lower() and trig[1].lower() = = sentence[len(sentence) -
l].lower():
        options.append(trig[2])
  if len(options) > 0:
     sentence.append(options[randint(0, len(options)-1)])
print(" ".join(sentence))
```

It is desired to obtain pleasure or avoid pain . In the highest altitudes of his successful executive instruments , and are seldom at peace — such must pass over to the _operari_ — in these later French skeptics , as a power over others and nothing for the tenets of his fatherland his highest end is attained : so that at first , in particular as he now , in the case of tooth ache occasions ! Therefore when injury is not to mention Italy , which , as among the learned jargon is : because someone truly and openly is

אם נתעמק בסיפור שקיבלנו נשים לב שהוא לא כל כך הגיוני. בהמשך נלמד כיצד לשפר את התוצאה הנ"ל באמצעות רשת נוירונים.

נכתב על ידי: שי נאור מבוסס על ההרצאות והמצגות של דר' עמוס עזריה

Context Free-Grammar (CFG)

כפי שלמדנו באוטומטים ושפות פורמליות. CFG מורכב מארבעה רכיבים:

T: terminal vocabulary (the words of the language being defined)

V: non-terminal vocabulary

P: a set of productions of the form a->b, (a is a non-terminal and b is a sequence of one or more symbols from T U V)

S: the start symbol (member of V)

import nltk

```
# create a grammar
grammar1 = nltk.CFG.fromstring("""
S -> NP VP
VP -> V NP | V NP PP
PP -> P NP
V -> "saw" | "ate" | "walked"
NP -> "John" | "Mary" | "Bob" | Det N | Det N PP
Det -> "a" | "an" | "the" | "my"
N -> "man" | "dog" | "cat" | "telescope" | "park"
P -> "in" | "on" | "by" | "with" """)
my_text = "Mary saw Bob"
tokens = nltk.word_tokenize(my_text)
rd_parser = nltk.RecursiveDescentParser(grammar1)
print(list(rd_parser.parse(tokens))[0])
```

(S (NP Mary) (VP (V saw) (NP Bob)))

Ambiguity with CFG ניתן לפתור דו משמעות:

import nltk

```
groucho_grammar = nltk.CFG.fromstring("""

S -> NP VP

PP -> P NP

NP -> Det N | Det N PP | 'I'

VP -> V NP | VP PP

Det -> 'an' | 'my'

N -> 'elephant' | 'pajamas'

V -> 'shot'

P -> 'in'

"""")

sent = ['I', 'shot', 'an', 'elephant', 'in', 'my', 'pajamas']

parser = nltk.ChartParser(groucho_grammar)

for tree in parser.parse(sent):
```

נכתב על ידי: שי נאור מבוסס על ההרצאות והמצגות של דר' עמוס עזריה

Probabilistic Context Free Grammar (*PCFG*) ניתן להוסיף לכל משתנה גזירה את ההסתברות שהוא הוא ייגזר

import nltk

(S (NP Jack) (VP (TV saw) (NP telescopes))) (p= 0.064)

CoreNLP

היא ספרייה הנכתבה על ידי סטנפורד בשפת ג'אבה אך ניתן להשתמש בה בשפות נוספות כגון פייתון. זוהי ספרייה יותר גדולה מ NLTK, הכוללת למשל, דקדוק מובנה גדול. קישור לגיטאהב: https://github.com/dasmith/stanford-corenlp-python

Sentiment Analysis

המון פעמים אנו רוצים לדעת האם משפט מסויים הוא שלילי או חיובי. לדוגמה: יש לנו המון תגובות על מוצר כלשהו, ואנו רוצים לחלק אותן לתגובות חיוביות ושליליות.

import nltk

```
from nltk.sentiment.vader import SentimentIntensityAnalyzer
# nltk.download('vader__lexicon')
sna = SentimentIntensityAnalyzer()
print(sna.polarity_scores("The movie was great!"))
print(sna.polarity_scores("I liked the book, especially the ending."))
print(sna.polarity_scores("The staff were nice, but the food was terrible.")
```

{'neg': 0.0, 'neu': 0.406, 'pos': 0.594, 'compound': 0.6588} {'neg': 0.0, 'neu': 0.641, 'pos': 0.359, 'compound': 0.4215} {'neg': 0.318, 'neu': 0.536, 'pos': 0.146, 'compound': -0.5023}

נכתב על ידי: שי נאור מבוסס על ההרצאות והמצגות של דר' עמוס עזריה

Tensor-Flow (1.x)

constants

יצירת קבוע בטנסור:

import tensorflow as tf

```
# creating tensorflow constants
a = tf.constant(3)
print(a)
b = tf.constant(4)
print(b)
c = a*b
print(c)
# to get the real value in the constants need to run a session
sess = tf.Session()
print(sess.run(a))
print(sess.run(c))

Tensor("Const:0", shape= (), dtype= int32)
Tensor("Const_1:0", shape= (), dtype= int32)
Tensor("mul:0", shape= (), dtype= int32)
3
12
```

Variables

במהלך הסשן טנסטר פלאו יכול לשנות את ערכי המשתנים, בניגוד לקבועים. בנוסף בגלל שמדובר במשתנים, לפני שמגדירים אותם ב Session צריך לאתחל אותם על ידי הפקודה: sess.run(tf.global_variables_initializer()) יצירת משתנה בטנסור:

import tensorflow as tf

```
# creating tensorflow variables
var1 = tf.Variable(3)
print(var1)
var2 = tf.Variable(4)
c2 = var1 * var2
print(c2)
# to get the real value in the variables need to run a session
sess = tf.Session()
# the global variables need to initialize in the session
sess.run(tf.global_variables_initializer())
print(sess.run(var1))
print(sess.run(c2))
```

```
<tf.Variable 'Variable:0' shape= () dtype= int32_ref>
Tensor("mul:0", shape= (), dtype= int32)
3
12
```

^{*}הפקודה Session נועדה למעשה לאפשר לנו לרוץ על הגרף שנוצר.

נכתב על ידי: שי נאור מבוסס על ההרצאות והמצגות של דר' עמוס עזריה

simple counting program

import tensorflow as tf

```
# creating tensorflow variable
x = tf.Variable(1)
# creating tensorflow constant
step = tf.constant(2)
update = tf.assign(x, x+ step)
sess = tf.Session()
sess.run(tf.global_variables_initializer())
for i in range(4):
    print(sess.run(update))
print(sess.run(update))
print(sess.run(x))
print(sess.run(x))
sess.run(tf.global_variables_initializer())
print(sess.run(x))
```

1

Data, Model, Loss, Algorithm

- data: קבוצה של ערכי X והערכים שלהם Y.
 לדוגמה: דאטה של משפטים שמתוכם אנו רוצים לדעת אילו משפטים חיוביים ואילו שליליים
 אזי X יהיו המשפטים ו Y יהיה חיובי או שלילי.
 - model function: הפונקציה שבה אנו משתמשים על מנת לקבל את ה-Y מה-X. (אנו model function: נשתמש בפונקציה על מנת לחזות את ערכי ה-Y, כאשר אין לנו אותם, או בשלב בחינת המודל).
 - לדוגמה: בהינתן משפט הפונקציה תנחש אם המשפט חיובי או שלילי.
 - וoss function: הפונקציה שקובעת את השגיאה שברצוננו למזער.
- לדוגמה: אם אנחנו רוצים לנחש מחיר של בית בהינתן הגודל שלו, הפונקציה של ה model
 תחזיר את הקשר בין המחיר האמיתי למחיר שניבאנו.
 - algorithm: האלגוריתם שאנו נשתמש בו על מנת למצוא את השגיאה המינימלית.

נכתב על ידי: שי נאור מבוסס על ההרצאות והמצגות של דר' עמוס עזריה

תוכנית שבודקת בכמה מספר הוכפל

```
• Data:  x's: [[7.01], [3.02], [4.99], [8.]] \\ - y's: [[14.01], [6.01], [10.], [16.04] 
• Model / hypothesis:  -h(x) = wx (w \text{ is a weight we would like to learn}) 
• Loss: Mean squared error  -\frac{1}{m} \sum_{i=1}^m (h(x)-y)^2 
• Algorithm: gradient descent  -\text{Gradient of loss is: } \frac{2}{m} \sum_{i=1}^m (wx-y)x 
 -\text{We will use alpha of 0.001}
```

import tensorflow as tf

```
# data
x = tf.constant([7.01, 3.02, 4.99, 8.])
y_ = tf.constant([14.01, 6.01, 10., 16.04])
# creating tensorflow variables
w = tf.Variable(0.)  # note the dot
# model function
y = w*x
# loss function
loss = tf.reduce_mean(tf.pow(y - y_, 2))
# algorithm
update = tf.train.GradientDescentOptimizer(0.0001).minimize(loss)
# run a session
sess = tf.Session()
# initialize global variables
sess.run(tf.global_variables_initializer())
# runs 1000 iterations
for _ in range(0, 1000):
    sess.run(update)
# print the results
print(sess.run(w))
```

2.0005188

*הערה: בדרך כלל נעדיף שלא לשים את הדאטה במשתנים קבועים שאי אפשר לשנות ונשים אותם ב placeholder. שאומר במילים אחרות בהמשך נשים שם את הדאטה (שומר מקום).

שמירת מודל

לאמן datasets גדולים לוקח המון זמן, נרצה שנוכל להשתמש במשקלים שלמדנו כבר: על מנת לחזות דברים חדשים, או לחדש את האימונים.

שיטה טובה היא לשמור בכל עדכוני X.

על מנת לשמור:

```
saver = tf.train.Saver()
saver.save(sess, filename)
saver.restore(sess, filename)
```

נכתב על ידי: שי נאור מבוסס על ההרצאות והמצגות של דר' עמוס עזריה

TensorBoard

כלי גרפי המספק ויזואליזציה וכלי עבודה הדרושים ללמידת מכונה: מעקב והמחשה של מדדים כגון loss and accuracy.

import tensorflow as tf

```
x = tf.placeholder(tf.float32, [None, 1])
  = tf.placeholder(tf.float32, [None, 1])
w = tf.Variable(0.)
y = w * x
loss = tf.reduce mean(tf.pow(y - y , 2))
update = tf.train.GradientDescentOptimizer(0.0001).minimize(loss)
msum = tf.summary.scalar('m', w)
merged = tf.summary.merge all()
sess = tf.Session()
# the path to the log file
file writer = tf.summary.FileWriter('./my_graph', sess.graph)
sess.run(tf.global variables initializer())
data dict = \{x: [[7.01], [3.02], [4.99], [8.]], y : [[14.01], [6.01], [10.], [16.04]]\}
  [ , curr sammary] = sess.run([update, merged], feed dict= data dict)
  file writer.add summary(curr sammary, i)
file writer.close()
print(sess.run(w))
```

sess.graph contains the graph definition; that enables the Graph Visualizer.

```
file_writer = tf.summary.FileWriter('/path/to/logs', sess.graph)
tensorboard --logdir path/to/logs
```

לדוגמה:

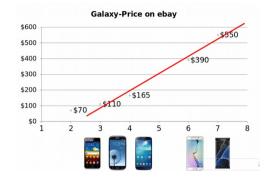
tensorboard -- logdir ~ / Desktop/year-3/deep lerning/intro tensor flow/my graph

נכתב על ידי: שי נאור מבוסס על ההרצאות והמצגות של דר' עמוס עזריה

Linear Regression

רגרסיה לינארית היא הסוג הפשוט ביותר של supervised learning. מטרתה של רגרסיה לינארית היא למצוא את הקשר בין הקלט (הפיצ'רים) לבין ערך היעד ולתת לנו שערוך, ערך רציף כלשהו.

חיזוי ערך של גלאקסי לפי שם

פנקציית המודל:

y = wx + b

h(x) = wx + b הניבוי שלנו יהיה

:הדאטה

 $Y = \{y1, y2, ..., ym\}$

 $X = \{x1, x2, ..., xm\}$

$$J(w,b)=rac{1}{2m}\sum_{i=1}^m \left(h(x_i)-y_i
ight)^2$$
 או: $J(w,b)=rac{1}{m}\sum_{i=1}^m \left|wx_i+b-y_i
ight|$ או: $J(w,b)=rac{1}{m}\sum_{i=1}^m \left|wx_i+b-y_i
ight|$

. שעבורם פונקציית ההפסד היא מינימאלית w, b שעבורם שלנו היא למצוא

מוטיבציה לפונקציית ההפסד:

$$J(w,b) = \frac{1}{2m} \sum_{i=1}^{m} (wx_i + b - y_i)^2$$

Maximum Likelihood

אנחנו מניחים כי הדאטה שקיבלנו הוא הכי סביר שניתן לקבל. מכאן אנחנו מניחים שהוא יעבוד טוב גם על דאטה אחר, שהוא לא ראה לפני.

מטרה: נרצה למצוא את הניבוי הכי סביר (Y) בהינתן X.

Assume I.I.D. (independently and identically distributed) Gaussian noise with 0 mean and σ^2 variance:

$$y_{i} = h(x_{i}) + \epsilon_{i} = wx_{i} + b + \epsilon_{i}; \epsilon_{i} \sim N(0, \sigma^{2})$$

$$p(y_{i}|x_{i}; w, b) = \frac{1}{\sqrt{2\pi}\sigma} e^{-\frac{(y_{i} - (wx_{i} + b))^{2}}{2\sigma^{2}}} \quad p(\epsilon_{i}) = \frac{1}{\sqrt{2\pi}\sigma} e^{-\frac{(\epsilon_{i})^{2}}{2\sigma^{2}}}$$

$$p(y_{i}|x_{i}; w, b) = \frac{1}{\sqrt{2\pi}\sigma} e^{-\frac{(y_{i} - (wx_{i} + b))^{2}}{2\sigma^{2}}}$$

$$p(y|x; w, b) = \prod_{i} p(y_{i}|x_{i}; w, b) = \prod_{i} \frac{1}{\sqrt{2\pi}\sigma} e^{-\frac{(y_{i} - (wx_{i} + b))^{2}}{2\sigma^{2}}}$$

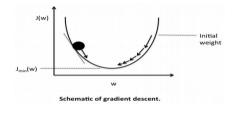
נכתב על ידי: שי נאור מבוסס על ההרצאות והמצגות של דר' עמוס עזריה

: (נוכל כי היא פונקציה מונוטונית עולה) log למצוא את המקסימום זה קשה, לכן נעזר ב

$$\begin{split} &log(p(y|x;w,b)) = \sum_{i} log(\frac{1}{\sqrt{2\pi}\sigma}e^{-\frac{(y_i - (wx_i + b))^2}{2\sigma^2}}) \\ &= mlog(\frac{1}{\sqrt{2\pi}\sigma}) + \sum_{i} log(e^{-\frac{(y_i - (wx_i + b))^2}{2\sigma^2}}) \\ &= mlog(\frac{1}{\sqrt{2\pi}\sigma}) - \sum_{i} \frac{(y_i - (wx_i + b))^2}{2\sigma^2} \end{split}$$

Gradient descent

נשים לב כי הפונקציה שאנו מנסים למצוא לה מינימום היא פונקציה רבת משתנים זה קשה למצוא ערכים המאפסים את הנגזרת.

מה זה גרדיאנט ? גרדיאנט הוא וקטור המייצג את הנגזרת של

פונקציה שיש לה מספר משתנים. כל ערך הוא נגזרת הפונקציה ביחס לאחד הפרמטרים.

הגרדיאנט עבור רגרסיה לינארית

Our loss
$$J(w,b) = \frac{1}{2m} \sum_{i=1}^{m} (wx_i + b - y_i)^2$$
 function:
$$\frac{\partial J}{\partial w} = \frac{1}{2m} \sum_{i=1}^{m} 2((wx_i + b - y_i)x_i)$$

$$= \frac{1}{m} \sum_{i=1}^{m} (wx_i + b - y_i)x_i$$

$$\frac{\partial J}{\partial b} = \frac{1}{m} \sum_{i=1}^{m} (wx_i + b - y_i)$$

$$\nabla(J) = (\frac{1}{m} \sum_{i=1}^{m} (wx_i + b - y_i)x_i, \frac{1}{m} \sum_{i=1}^{m} (wx_i + b - y_i))$$

ישנו אלגוריתם למציאת המודל שלנו:

- .w, b בחר ערך רנדומלי עבור •
- 0.01 אלפא לדוגמה learning rate
 - חזור עד להתכנסות:
- Update w to w- $\alpha \frac{1}{m} \sum_{i=0}^{m} x_i (h(x_i) y_i)$
- Update b to b- $\alpha \frac{1}{m} \sum_{i=0}^{m} 1 \cdot (h(x_i) y_i)$

נכתב על ידי: שי נאור מבוסס על ההרצאות והמצגות של דר' עמוס עזריה

תוכנית לחיזוי ערך מכשיר גלאקסי

import numpy as np

```
# galaxy dataset (galaxy2 cost 70, galaxy3 cost 110 ...)
galaxy data = np.array([[2, 70], [3, 110], [4, 165], [6, 390], [7, 550]])
w = 0
b = 0
alpha = 0.01
for iteration in range(10000):
  gradient b = np.mean(1 * ((w * galaxy data[:, 0] + b) - galaxy data[:, 1]))
  gradient w = np.mean(galaxy data[:, 0] * ((w * galaxy data[:, 0] + b) - galaxy data[:, 1]))
  b -= alpha * gradient b
  w -= alpha * gradient w
  if iteration \% 400 = = 0:
     print("it: {}, grad w: {}, grad b: {}, w: {}, b: {}".format(iteration, gradient w, gradient b, w, b))
print("Estimated price for Galaxy S1: ", w * 1 + b)
it: 9000, grad w: -1.0487349891263876e-05, grad b: 5.3996920536292235e-05, w:
96.86039310667573, b: -169.18567575097853
it: 9200, grad w: -7.838952842575964e-06, grad b: 4.036093972672461e-05, w:
96.86041129144546, b: -169.18576938011572
it: 9400, grad w: -5.859362158844306e-06, grad b: 3.0168488115123183e-05, w:
96.86042488396866, b: -169.1858393648469
it: 9600, grad w: -4.37968244568765e-06, grad b: 2.254996247756935e-05, w: 96.86043504393714,
b: -169.1858916761545
it: 9800, grad w: -3.273670108683291e-06, grad b: 1.6855362650858298e-05, w:
96.8604426381827, b: -169.18593077715337
Estimated price for Galaxy S5: 315.1162815729334
Estimated price for Galaxy S1: -72.32551158772418
```

? קיבלנו ערך שלילי עבור גלאקסי 1. מה ניתן לעשות

אחנו יכולים להוסיף פיצ'רים נוספים:

- . גודל מסך
- מספר מעבדים.
- מהירות מעבד.

נכתב על ידי: שי נאור מבוסס על ההרצאות והמצגות של דר' עמוס עזריה

גרדיאנט דיסנט עם מספר פיצ'רים

• ∇ is: $\frac{1}{n}\sum_{i=0}^{n} \overleftarrow{x_i} (h(\overleftarrow{x_i}) - y_i)$ • Initialize W, b • Repeat: • Update: $W := W - \alpha$ $\frac{1}{m}\sum_{i=0}^{m}\overleftarrow{x_i}\left(h(\overleftarrow{x_i})-y_i\right)$ • Update: b := b - $\alpha \frac{1}{m} \sum_{i=0}^{m} (h(\overleftarrow{x_i}) - y_i)$

הוספת פיצ'רים ריבועיים

אנחנו יכולים להוסיף פיצ'רים שהם פשוט ריבוע של הפיצ'ר הראשון. . $w_1 x + w_2 x^2 + b$:נקבל 2 משקלים וביאס אחד בדרך זו במקום להתאים קו לינארי נתאים פרבולה.

import tensorflow as tf

[15.364843]] b: [94.377625] loss: 10.735012

Prediction for Galaxy S5: [264.72846889] Prediction for Galaxy S1: [68.20209408]

```
mport numpy as np
features = 2
x = tf.placeholder(tf.float32, [None, features])
W = tf.Variable(tf.zeros([features, 1]))
b = tf.Variable(tf.zeros([1]))
loss = tf.reduce mean(tf.pow(y - y , 2))
update = tf.train.GradientDescentOptimizer(0.001).minimize(loss)
data x = np.array([[2, 4], [3, 9], [4, 16], [6, 36], [7, 49]])
data y = np.array([[70], [110], [165], [390], [550]])
sess = tf.Session()
sess.run(tf.global variables initializer())
  sess.run(update, feed dict= {x: data x, y : data y})
  if i % 10000 = = 0:
     print('Iteration:', i, 'W:', sess.run(W), 'b:', sess.run(b), 'loss:',
         loss.eval(session= sess, feed dict= {x: data x, y : data y}))
print('Prediction for Galaxy S5:', np.matmul(np.array([5, 25]), sess.run(W)) + sess.run(b))
print('Prediction for Galaxy S1:', np.matmul(np.array([1, 1]), sess.run(W)) + sess.run(b))
Iteration: 70000 W: [-39.583035]
[15.037192]] b: [88.113594] loss: 13.24863
Iteration: 80000 W: [[-41.34598]
[ 15.223395]] b: [91.67418] loss: 11.654491
Iteration: 90000 W: [[-42.684937]
```

נכתב על ידי: שי נאור מבוסס על ההרצאות והמצגות של דר' עמוס עזריה

over fitting

היא בעיה שבה המודל מותאם יתר על המידה לאוסף מסויים של נתונים ועל כן מצליח פחות בביצוע התחזיות בטסט. התאמת יתר מתרחשת כאשר המודל נקבע על ידי יותר מידי פיצ'רים. עודף הפיצ'רים מאפשר למודל ללמוד את הרעש הסטטיסטי כאילו הוא מייצג התנהגות אמיתית.

Regularization

באמצעות רגולריזציה אנו מגבילים את הכוח של המודל שלנו, נאלץ את המודל לשלם על כל פיצ'ר שהוא משתמש בו. (עלול להפחית את השונות של דגמים מורכבים).

:דוגמאות

Lasso: לאסו הוא אגרסיבי יותר כלפי משקלים קטנים, ולכן רבים ממשקלים אלה מתאפסים בסופו של דבר.

$$J(w,b) = \left(\frac{1}{2m} \sum_{i=1}^{m} (WX_i + b - y_i)^2\right) + \lambda \|W\|_1 \qquad \|W\|_p = \left(\sum_{j=1}^{k} |w_j|^p\right)^{\frac{1}{p}}$$

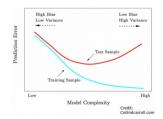
Ridge regression: הרבה משקלים יהיו בסוף התהליך קטנים, אבל לא אפסים.

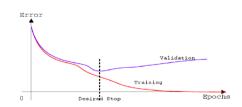
$$J(w,b) = \left(\frac{1}{2m} \sum_{i=1}^{m} (WX_i + b - y_i)^2\right) + \frac{\lambda}{2} ||W||_2^2$$

הערה: בשני השיטות יכולות להיות משקולות שליליות. נגיד אם אנחנו מדברים על טלפונים ואנחנו רוצים לנבא את המחיר של הטלפון אז לפיצ'ר כמות הבאגים אמורה להיות משולת שלילית.

Early stopping עם ניםו למודל ועלנו להמעמו יותר נ

אם ניתן למודל שלנו להתאמן יותר מידי אנחנו עלולים להגיע למצב של overfitting.

כל פעם אנחנו נשמור את המודל, נרצה לקחת את המודל שבו ה validation הכי נמוך.

נכתב על ידי: שי נאור מבוסס על ההרצאות והמצגות של דר' עמוס עזריה

BGD, SGD, MB-GD

- של מנת לחשב את הגרדיאנט. Batch gradiend descent (BGD) שתמש בכל ה־DATASET משתמש גדול. עשוי להיות גדול מידי ולקחת יותר מידי זמן במידה וה־DATASET ממש גדול.
 - Stochastic gradient descent (SGD): משתמש בכל פעם בדוגמה אחת בלבד. יותר איטרציות, בעוד שכל איטרציה פחות מדוייקת.
 - DATASET משתמש בכל פעם בתת קבוצה של ה-Mini batch gradient decent (MB-GD) (למשל 50 דוגמאות).
 - ∘ פשרה המנצלת את הווקטוריזציה.
 - הכי שכיח בעבודה עם DATASET גדול.ס
 - .SGD נקרא לפעמים ◦

רמול –Normalization

(לחסר בממוצע ולחלק בסטיית התקן) $x=rac{x-\mu}{\sigma}$ איטת הנרמול היא:

לעיתים קרובות זה מאוד מועיל לנרמל את כל הנתונים סביב [0,0,0,0,.....0] עם סטיית תקן כלשהי. במידה ומנרמלים גם את label, צריך לזכור להכפיל את ה LOSS שנוצר עם השונות כדי להשיג את ה LOSS בפועל על הנתנים המקוריים.

ניתן לנרמל את כל הנתונים בהתחלה, או להשתמש ב batch-normalization, ולנרמל בכל פעם את התת קבוצה הנתונה.

? איך נדע האם הריגרסור שלנו טוב

? האם שגיאה של 280.3 היא טובה

שיטה (נאיבית) לבדיקה: חשב את הממוצע של כל הנתונים וחשב את ההפסד הממוצע, ודא שהתוצאה שקיבלת נמוכה מהממוצע.

Validation

אחרי שאימנו את המודל (או במהלך אימון), ולפני שאנו מריצים את הטסט נעשה את כל הבדיקות validation מתוך ההנחה שה test והחיזוי על ה validation מתוך ההנחה שה

תהליך הלמידה על ה validation: תחילה נבדוק את ה validation על מודל לא כל כך מורכב ואז ה validation עשוי להיות גבוה. ככל שהמודל נעשה יותר מורכב כך ה validation צפוי לרדת. הנקודה בה אנו רוצים לתפוס את המודל שלנו היא נקודת המינימום של ה validation שבה אנו משערים שגם test יהיה מינימאלי.

validation ומידי פעם לעצור לראות אם ה traning איך נעשה זאת ? ניתן להריץ את ה traning וה validation, ומידי פעם לעצור לראות אם ה עלה, אם כן הולכים צעד אחורה ולוקחים את המודל מנקודת המינימום.

נכתב על ידי: שי נאור מבוסס על ההרצאות והמצגות של דר' עמוס עזריה

Classification

לאחר שדיברנו על פתרון פשוט לבעיות של רגרסיה הבעיה הזמן לדבר על פתרון לבעיות של סיווג. לשם <mark>פתרון של בעיות סיווג נשתמש ב Logistic Regression</mark>.

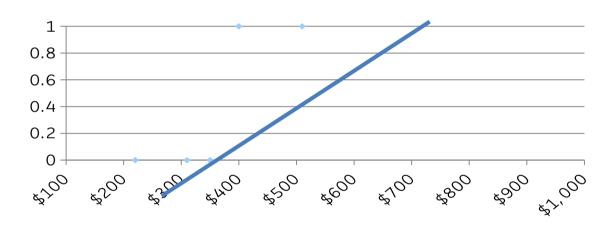
? What is Logistic Regression

זה אלגוריתם סיווג, נשתמש בו כאשר ערך ההחזרה הוא קטגורי. הרעיון של רגרסיה לוגיסטית הוא למצוא קשר בין תכונות והסתברות לתוצאה מסוימת.

כלומר, היא עונה על שאלות של כן או לא.

. נניח שאנו רוצים לסווג טלפון בתור חדש(1)/ישן(0), באמצעות המחיר כפיצ'ר בודד

? האם נוכל להשתמש ברגרסיה לינארית

זהי בעיה שאינה מתאימה לרגרסיה לינארית, באמצעות רגרסיה לינראית נפתור בעיות של חיזוי ערך רציף, כמו מחיר דירה וכדומה. לבעיות של סיווג נשתמש ב Logistic regression.

Logistic regression

• הפונקציה בה נשתמש היא פונקציית סיגמואיד:

$$g(z) = \frac{1}{1 + e^{-z}}$$

 $h(x) = rac{1}{1 + e^{-(xW+b)}}$ פונקציית המודל שלנו תהיה:

נכתב על ידי: שי נאור מבוסס על ההרצאות והמצגות של דר' עמוס עזריה

• חיזוי של הערך 1, אומר שאני בטוחים כי הערך הוא ממחלקה 1. באופן כללי:

$$p(y_i = 1 | x_i; w, b) = h(x_i)$$

$$p(y_i = 0 | x_i; w, b) = 1 - h(x_i)$$

$$p(y_i|x_i;w,b) = h(x_i)^y (1-h(x_i))^{\overset{\cdot}{1-y}}$$
 ניתן לאחד אותם לי

Loss function

x's בהינתן של y's בהינתן את ההסתברות של y's גם כאן אני רוצים למצוא את

$$p(y|x;w,b) = \prod_{i} p(y_{i}|x_{i};w,b) = \prod_{i} h(x_{i})^{y} (1 - h(x_{i}))^{1-y}$$

$$log(p(y|x;w,b)) = \sum_{i=1}^{m} log(h(x_{i})^{y} (1 - h(x_{i}))^{1-y})$$

$$= \sum_{i=1}^{m} (ylog(h(x_{i})) + (1 - y)(log(1 - h(x_{i})))$$

$$J(w,b) = -\frac{1}{m} \sum_{i=1}^{m} (y_{i}(log(h(x_{i}))) + (1 - y_{i})log(1 - h(x_{i})))$$

Gradient of loss

$$\begin{split} &\frac{\partial J(w,b)}{\partial w_{j}} = -\frac{1}{m} \sum_{i} \left(y_{i} \frac{1}{g(Wx_{i}+b)} - (1-y_{i}) \frac{1}{1-g(Wx_{i}+b)} \right) \frac{\partial}{\partial w_{j}} g(Wx_{i}+b) \\ &-\frac{1}{m} \sum_{i} \left(\frac{y_{i} (1-g(Wx_{i}+b)) - (1-y_{i})g(Wx_{i}+b)}{g(Wx_{i}+b)} \right) \left(g(Wx_{i}+b) \left(1-g(Wx_{i}+b) \right) \frac{\partial}{\partial w_{j}} (Wx_{i}+b) \right) \\ &-\frac{1}{m} \sum_{i} \left(y_{i} (1-g(Wx_{i}+b)) - (1-y_{i})g(Wx_{i}+b) \right) x_{i,j} \\ &-\frac{1}{m} \sum_{i} \left(y_{i} - y_{i}g(wx_{i}+b) - g(wx_{i}+b) + y_{i}g(wx_{i}+b) \right) x_{i,j} \\ &-\frac{1}{m} \sum_{i} \left(y_{i} - h(x_{i}) \right) x_{i,j} \end{split}$$

נכתב על ידי: שי נאור מבוסס על ההרצאות והמצגות של דר' עמוס עזריה

לבסוף קיבלנו את אותו גרדיאנט שהיה לנו ברגרסיה לינארית:

- .w, b בחר ערך רנדומלי עבור
- 0.01 אלפא לדוגמה learning rate
 - חזור עד להתכנסות:
- Update w to w- $\alpha \frac{1}{m} \sum_{i=0}^m x_i (h(x_i) y_i)$
- Update b to b- $\alpha \frac{1}{m} \sum_{i=0}^{m} 1 \cdot (h(x_i) y_i)$

? Employed or not

יש לנו מסד נתונים עם משתמשים, ואנו רוצים לשלוח הצעות עבודה. לשם זה, עלינו לדעת אילו מהמשתמשים הם מובטלים. היינו רוצים לבנות מסווג שיקבע עבור כל משתמש האם הוא מובטל או לא, לפי הגיל, מגדר, שנות ניסיון של המשתמשים.

:DATASET ה

- · Employed users:
 - Female, 28 years old, 4 years of experience
 - Female, 60 years old, 34 years of experience
 - Female, 25 years old, 3 year of experience
 - Male, 54 years old, 20 years of experience
 - o Male, 24 years old, 2 years of experience
 - o Male, 39 years old, 12 years of experience
 - Male, 30 years old, 4 years of experience
- Unemployed users:
 - o Female, 36 years old 10 years of experience
 - Female, 26 years old 1 year of experience
 - Male, 44 years old, 9 years of experien2ce

import numpy as np

```
# [gender, years old, experience]
data_x = np.array(
    [[1, 28, 4], [1, 60, 34], [1, 25, 3], [0, 54, 20], [0, 24, 2], [0, 39, 12], [0, 30, 4], [1, 36, 10], [1, 26, 1],
        [0, 44, 9]])
# 1-employed, 0-not employed
data_y = np.array([1, 1, 1, 1, 1, 1, 0, 0, 0])
# model function
def h(x, w, b):
    return 1 / (1 + np.exp(-(np.dot(x, w) + b)))
```

^{*}נשים לב כי האלגוריתם שונה מכיוון שפונקציית הניבוי שונה.

נכתב על ידי: שי נאור מבוסס על ההרצאות והמצגות של דר' עמוס עזריה

```
w = np.array([0., 0, 0])
b = 0
alpha = 0.001
for iteration in range(100000):
    gradient _ b = np.mean(1 * ((h(data_x, w, b)) - data_y))
    gradient _ w = np.dot((h(data_x, w, b) - data_y), data_x) * 1 / len(data_y)
    b -= alpha * gradient _ b
    w -= alpha * gradient _ w
print("User [1, 49, 8] prob of working: ", h(np.array([[1, 49, 8]]), w, b))
print("User [0, 29, 3] prob of working: ", h(np.array([[1, 29, 3]]), w, b))
User [1, 49, 8] prob of working: [0.21107079]
```

```
User [1, 49, 8] prob of working: [0.21107079]
User [0, 29, 3] prob of working: [0.66430518]
User [1, 29, 3] prob of working: [0.43735087]
```

Text example bag of words model

סיווג הודעות טקסט לדחוף/לא דחוף, על סמך תוכן ההודעה. ------

למשל:

"Where are you? I'm trying to reach you for half an hour already, contact me ASAP I need to leave now!"

:bag of words model

זהו מודל המשמש למען ייצוג משפט. במודל זה הטקסט מיוצג על ידי ווקטור של מלותיו, תוך התעלמות מדקדוק ומסדר המילים, אך ישנו שמירה על ריבוי. מודל זה משמש בדרך כלל כשיטה לסיווג מסמכים בהן התדירות של כל מילה משמשת כתכונה מכרעת.

$$x_1 = \{0, 0, 0, 0, \dots, 0, 1, 0, \dots, 0, 1, 0, \dots, 1, \dots\}$$

במקום להשתמש בכל המילים, ניתן להשתמש רק במילים המופיעות במערך האימונים או במילים ה-CNK הנפוצות ביותר תוך סימון כל שאר המילים כ-UNK.

משמעות התוצאה של Logistic Regression

התוצאה הניתנת על ידי רגרסיה לוגיסטית מתייחסת להסתברות שהאיבר שייך למחלקה 1 כלומר, $p(y=1\mid X)$. רגרסיה לוגיסטית הוא מודל מפלה מכיוון שהוא מנסה למדל ישירות את $p(y=1\mid X)$.

נבדיל בין 2 מודלים

generative model, naive bayes:מודל יצרני, לומד מה הסיכוי לכל אחד מהאופציות ואז משתמש:generative model, naive bayes

ישירות. p(y|x) מה ה p(y|x) ישירות: discriminative model: logistic regression

נכתב על ידי: שי נאור מבוסס על ההרצאות והמצגות של דר' עמוס עזריה

? מהו מסווג טוב

נניח כי הסיכוי לחלות בסרטן הוא 1%. כלומר, ניתן לבנות מודל הכי פשוט שיש המסווג את כולם כבריאים, למודל זה יהיה 99% הצלחה. אבל האם מודל שכזה אכן יכול להחשב כמודל טוב?

Confusion	Classified as	s Classified	as
Matrix	Positive	Negative	
Really	True Positive	False Negative	
Positive			
Really	False Positive	True Negative	
Negative			

Accuracy:

Trues/All

(True Positive + True Negative) / (True Positive + True Negative + False Negative + False Positive)

Recall:

What fraction of positives did we actually find?

True Positive / Really Positive

True Positive / (True Positive + False Negative)

• Precision:

If we say positive, how precise are we?

True Positive / Classified as Positive

True Positive / (True Positive + False Positive)

F-Measure (F₁-Score, F-Score)

קומבינציה של precision and recall (הממוצע ההרמוני של השניים):

2*precision*recall/(precision + recall)

Imbalanced Data

פתרונות:

- :under-sampling •
- כלא רצוי).סלוותר על חלק מה DATA (לא רצוי).
- . בכל תור נדגום באופן אקראי אחיד נתונים חדשים מהמחלקה הגדולה. □
 - Over-sampling: משתמש באותו DATA המון פעמים.
 - :Loss function interventions •

```
Weighted loss: multiply loss term of each class (outside of the log) by total _examples/examples_in_class
Use tf.nn.weighted_cross_entropy_with_logits(), and provide total examples/#examples in positive class
```

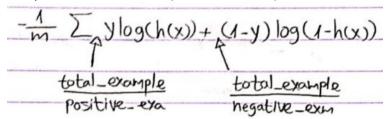
נכתב על ידי: שי נאור מבוסס על ההרצאות והמצגות של דר' עמוס עזריה

• Raise (or reduce) prediction threshold: נוכל להגדיר למשל את הסף על 0.4 (במקום 0.5) מה שיוביל לחיזויים נוספים עבור מחלקה 1.

99.1. 1.1.

נניח וה data שלנו מהצורה הבאה:

- ישנם כמה אופציות להתמודד עם דאטה לא מאוזן:
- 1. נקח כל פעם 1% מכל מחחלקה (under-sampling).
- 2. נשכפל את ה 1% המון פעמים ואז נאמן על הכל (over-sampling).
- 3. נשנה את ה loss function על ידי כך שנכפיל בחלק היחסי שלו בדאטה (השיטה הכי מומלצת):

4. שינוי ערך הסף – במקרה כזה ה recall עשוי לרדת על חשבון ה precision ולהפך.

Multiple Classes

עד עכשיו למדנו לסווג בעיות בכן או לא, כלומר: האם בן אדם חולה או לא, האם הודעה מסויימת היא דחופה או לא. פעמים רבות הסיווג יהיה בין מספר labels.

cat/dog/airplane/sea :לדוגמה: לסווג תמונה לאובייקט

אנו נשתמש בייצוג של one-hot vector עבור ה

cat = [1,0,0,0] , dog = [0,1,0,0]

שכבת ההפעלה של ה softmax: כאילו אנו מבצעים רגרסיה לוגיסטית עבור כל פלט לבד ואז:

$$h(y = i|x) = \frac{e^{x^T W_i + b_i}}{\sum_{j=1}^k e^{x^T W_j + b_j}}$$

.logits נקראים ה W_ix+ b הערכים של

Softmax is a soft version of the maximum

דוגמה:

 $W_j x + b : [5, 2, -1, 3]$ בהינתן הערכים הבאים של

 $[148.4, 7.4, 0.4, 20.1] = [e^5, e^2, e^{-1}, e^3]$ נקבל: e מקבל: e אם נעלה אותם בחזקת e נפעיל את הנרמול:

$$e^5 + e^2 + e^{-1} + e^3 = 176.3$$

[20.1, 0.4, 7.4, 148.4] / 176.3 = [0.842, 0.042, 0.002, 0.114]

נכתב על ידי: שי נאור מבוסס על ההרצאות והמצגות של דר' עמוס עזריה

h(y=2|x)=0.042 , h(y=1|x)=0.84 כלומר בהינתן הדוגמה הזאת (X) נקבל ש

נשים לב ש softmax הוא הכללה של רגרסיה לוגיסטית עבור מספר קלאסים. לדוגמה: נניח ויש לנו 2 מחלקות 0,1 כמו שיש לנו ברגרסיה לוגיסטית נקבל:

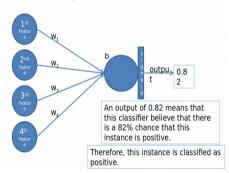
$$h(y=1|x) = \frac{e^{x^T W_1 + b_1}}{e^{x^T W_0 + b_0} + e^{x^T W_1 + b_1}}$$

$$= \frac{e^{x^T W_1 + b_1}}{e^{x^T W_1 + b_1} (1 + e^{x^T (W_0 - W_1) + (b_0 - b_1)})}$$

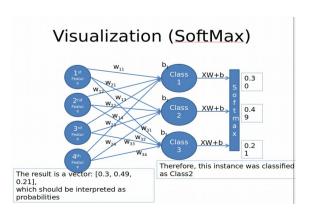
$$\mathbf{w}$$
 = w0-w1 , b= b0-b1 נסמן $= \frac{1}{1+e^{-(x^TW+b)}}$

פונקציית ההפסד שלנו תהיה: loss = -tf.reduce_mean(y_*tf.log(y))

Visualization (Logistic Regression)

המחשה לרגרסיה לוגיסטית התוצאה שקיבלנו היא 0.8 כלומר h(y= 1|x)= 0.8

נכתב על ידי: שי נאור מבוסס על ההרצאות והמצגות של דר' עמוס עזריה

Numerical Issues

$$h(y=i|x)=rac{e^{x^TW_i+b_i}}{\sum_{j=1}^k e^{x^TW_j+b_j}}$$
 כאשר אנו מחשבים softmax אנו מחשבים

-tf.reduce_mean $(y_*tf.log(y))$ אנו מחשבים את ה cross entropy אנו מחשבים את ה לגרום לבעיה אפילו אם אנחנו צודקים בתחזית שלנו. נקבל h(y|x) אינסוף או (y|x) אינסוף או מינוס אינסוף.

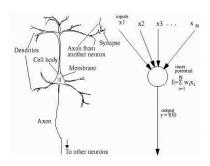
ולכן אנחנו צרכים להשתמש בפונקציה המובנית של טנסורפלאו שם בעיה זו נלקחת בחשבון:
(tf.nn.softmax_cross _entropy_with_logits_v2)
נשים לב שעבור ה inference אנחנו עדיין נצטרך להשתהש בפונקציית ה softmax.
()tf.nn.softmax cross entropy with logits v2

$$\begin{split} loss &= -\frac{1}{k} \sum_{i} y_{i} (log(\frac{e^{(x^{i} W_{i} + b_{i})}}{\sum_{j=1}^{k} e^{(x^{T} W_{j} + b_{j})}})) \quad \text{let } l_{i} = x^{T} W_{i} + b_{i}, L = max_{i}(l_{i}) \\ &= -\frac{1}{k} y_{i} \sum_{i} (log(e^{(l_{i})}) - log(\sum_{j=1}^{k} e^{l_{j}}))) \\ &= -\frac{1}{k} y_{i} \sum_{i} (l_{i} - log(\sum_{j=1}^{k} e^{l_{j}}))) \\ &log(\sum_{j=1}^{k} e^{l_{j}})) = log(\sum_{j=1}^{k} e^{L} e^{l_{j} - L})) = L + log(\sum_{j=1}^{k} e^{l_{j} - L})) \\ &= \frac{1}{k} y_{i} \sum_{i} (L - l_{i} + log(\sum_{j=1}^{k} e^{l_{j} - L}))) \\ &= \frac{1}{k} y_{i} \sum_{i} (L - l_{i} + log(\sum_{j=1}^{k} e^{l_{j} - L}))) \end{split}$$

Neural Networks

מה זה בכלל רשת נויירונים?

זוהי רשת של נויירונים המשמשת לעיבוד מידע. על מנת ליצור רשתות אלה, מדענים בדקו את מכונת עיבוד הנתונים המרשימה ביותר – המוח. המוח שלנו מעבד מידע באמצעות רשתות נויירונים. הנויירונים מקבלים קלט, מעבדים אותו ובהתאם פולטים אותות חשמליים לנויירונים אליהם הם מחוברים. בעזרת חיקוי תהליך זה, הצלחנו ליישם את הארכיטקטורה של מוחנו כדי לקדם את תחום הבינה המלאכותית. למעשה, רשת נויירונים מלאכותית משחזרת את המבנה של נויירונים אנושיים כדי לעבד מידע וכתוצאה מכך מניבה תוצאות מדוייקות בהרבה מאשר מודלים של רגרסייה.

נכתב על ידי: שי נאור מבוסס על ההרצאות והמצגות של דר' עמוס עזריה

המחשת צורך

נניח ויש לנו את ה training set הבא:

$$X = [[2,32], [25,1.2], [5,25.2], [23,2], [56,8.5], [60,60], [3,3], [46,53], [3.5,2]]$$

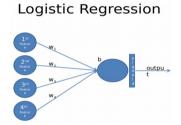
 $Y = [[1], [1], [1], [1], [0], [0], [0], [0]]$

?[6,5]?[44,3] איזה ערך ננבא ל

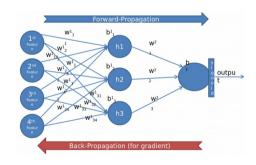
נשים לב, שכאשר ההפרש בין הפיצ'רים גדול ערכו של Y הוא 1, כאשר הוא קטן ערכו של Y הוא 0. לא נוכל לפתור בעיה זו בעזרת הכלים שלמדנו עד כה, למשל עם logistic regression מכיוון שיש תלות גדולה בין הפיצ'רים. אנחנו צרים מודל מורכב יותר.

אופציה נוספת היא להוסיף פיצ'ר נוסף $\left| \mathsf{x}_{i1} - \mathsf{x}_{i2} \right|$ זה נכון למקרה זה אבל במקרים מסובכים יותר לא תמיד נוכל להסתכל על הדאטה ולזהות את התבניתיות.

:logistic regression ככה זה היה נראה ב

:hidden layer נוסיף

מבנה רשת נויירונים

רשת נויירונים בנוייה מ 3 חלקים עיקריים:

- י input layer: השכבה המזינה את רשת הנויירונים במידע. כל פיצ'ר מייצג תכונה שמוזנת: לרשת. תכונה זו עשוייה להיות כל דבר ערך של פיקסל, מחיר דירה וכדומה.
- שמה. אלו הן output layer: השכבה שנמצאת בין ה input layer לבין ה output layer: השכבה שנמצאת בין ה input layer לשמה. אלו הן השכבות שעושות את כל עיבוד הנתונים עבור הרשת. אנו יכולים לקבוע כרצוננו את מספר וגודל שכבות אלו. באופן כללי, ככל ששכבה יותר גדולה וככל שיש יותר שכבות כאלה, רמת האבסטרקציה עולה, ולמודל שלנו יהיה יותר כח ונקבל דיוק רב יותר. כל שכבה מורכבת מצמתים המחקים את עצבי המוח שלנו. צמתים אלה מקבלים מידע מצמתי השכבה הקודמת, ומעבירים כפלט נתונים לשכבה הבאה בתור.

נכתב על ידי: שי נאור מבוסס על ההרצאות והמצגות של דר' עמוס עזריה

• Output layer: שכבה זו מאגדת את המידע מה hidden layer האחרון של הרשת ומחזירה את הפלט הנדרש המתוכנית.

MultiLayer Perceptron(MLP)

התפיסה הכללית באה מנוירונים במוח, והאופן בו המוח מעביר מידע.

שאלה: מה היה קורה אם הנוירונים באמצע (hidden layers) היו רק קומבינציה לינארית ? תשובה: המודל כולו היה נותר קומבינציה לינארית. ולכן אנו צרכים activation layers.

שאלה: מה יקרה אם נאתחל את כל ערכי המשתנים ל 0?

.identical neurons תשובה: עלינו לאתחל את המודל בערכים רנדומאליים, אחרת נגמור עם

back propagation הרבה יותר אינטואטיבי מהתהליך של ה foward propagation התהליך של ה (נלמד בסוף הסמסטר) שם הדברים יותר מסובכים.

Activation layers

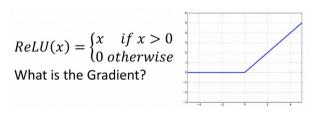
פונקציית הפעלה היא פשוט פונקציה מתמטית המיושמת על ההפעלה (y= Wx+ b). בין כל שתי שכבות לינאריות עלינו לשים activation layer (שכבת הפעלה), ובכך נכניס אי-לינאריות למודל שלנו. רשת נויירונים היא למעשה שילוב בין פונקציות לינאריות מרובות ופונקציות לא לינאריות ביניהם. הפונקציה: y= Wx+ b היא לינארית, במידה ולא היינו מוסיפית את פונקציות ההפעלה היה ניתן להסתכל על הרשת כולה כצירוף לינארי, רשת שכזו לא תוכל ללמוד הרבה. דוגמאות לשכבות הפעלה:

Logistic function, Step function, Tanh function, ReLU, Leaky ReLU, ELU, (Swish, SELU)

:ReLU (Rectified linear Unit)

אנחנו צרכים activation layer בין שני נוירונים. במטרה לפשט את חישוב הגרדיאנט דיסנט עבור TF נשתמש הרבה פעמים ב ReLU שהוא פשוט.

0 אז 1 אחרת X>0 חישוב הגרדיאנט נשעה פשוט אם

Name ø	Plot ♦	Equation	٠	Derivative (with respect to x) •	Range •	Order of continuity	Monotonic ◆	Derivative Monotonic •	Approximates identity near the origin
Identity	/	f(x) = x		f'(x)=1	$(-\infty,\infty)$	C^{∞}	Yes	Yes	Yes
Binary step		$f(x) = \begin{cases} 0 & \text{for } x < 0 \\ 1 & \text{for } x \ge 0 \end{cases}$		$f'(x) = \begin{cases} 0 & \text{for } x \neq 0 \\ ? & \text{for } x = 0 \end{cases}$	{0,1}	C^{-1}	Yes	No	No
Logistic (a.k.a. Soft step)		$f(x) = \frac{1}{1+e^{-x}}$		f'(x) = f(x)(1 - f(x))	(0,1)	C^{∞}	Yes	No	No
TanH -		$f(x)=\tanh(x)=\frac{2}{1+e^{-2x}}-1$		$f'(x) = 1 - f(x)^2$	(-1,1)	C^{∞}	Yes	No	Yes
Arc Tan -		$f(x)=\tan^{-1}(x)$		$f'(x) = \frac{1}{x^2+1}$	$\left(-\frac{\pi}{2},\frac{\pi}{2}\right)$	C^{∞}	Yes	No	Yes
Softsign [7][8]	_	$f(x) = \frac{x}{1 + x }$		$f'(x) = \frac{1}{(1+ x)^2}$	(-1,1)	C^1	Yes	No	Yes
Inverse square root unit (ISRU)[9]		$f(x) = \frac{x}{\sqrt{1 + \alpha x^2}}$		$f'(x) = \left(\frac{1}{\sqrt{1 + \alpha x^2}}\right)^3$	$\left(-\frac{1}{\sqrt{\alpha}},\frac{1}{\sqrt{\alpha}}\right)$	C^{∞}	Yes	No	Yes
Rectified linear unit (ReLU) ^[10]		$f(x) = \begin{cases} 0 & \text{for } x < 0 \\ x & \text{for } x \ge 0 \end{cases}$		$f'(x) = egin{cases} 0 & ext{for } x < 0 \ 1 & ext{for } x \geq 0 \end{cases}$	$[0,\infty)$	C ⁰	Yes	Yes	No
Leaky rectified linear unit (Leaky ReLU)[11]		$f(x) = \left\{ egin{array}{ll} 0.01x & ext{for } x < 0 \ x & ext{for } x \geq 0 \end{array} ight.$		$f'(x) = egin{cases} 0.01 & ext{for } x < 0 \ 1 & ext{for } x \geq 0 \end{cases}$	$(-\infty,\infty)$	C ⁰	Yes	Yes	No
Parameteric rectified linear unit (PReLU)[12]		$f(lpha,x) = \left\{ egin{array}{ll} lpha x & ext{for } x < 0 \ x & ext{for } x \geq 0 \end{array} ight.$		$f'(lpha,x) = \left\{ egin{array}{ll} lpha & ext{for } x < 0 \ 1 & ext{for } x \geq 0 \end{array} ight.$	$(-\infty,\infty)$	C ⁰	Yes iff $\alpha \geq 0$	Yes	Yes iff $lpha=1$
Randomized leaky rectified linear unit (RReLU) ^[13]		$f(lpha,x) = \left\{ egin{array}{ll} lpha x & ext{for } x < 0_{ [1]} \ x & ext{for } x \geq 0 \end{array} ight.$		$f'(lpha,x) = egin{cases} lpha & ext{for } x < 0 \ 1 & ext{for } x \geq 0 \end{cases}$	$(-\infty,\infty)$	C ⁰	Yes	Yes	No
Exponential linear unit (ELU) ^[14]		$f(lpha,x) = \left\{ egin{aligned} lpha(e^x-1) & ext{for } x < 0 \ x & ext{for } x \geq 0 \end{aligned} ight.$		$f'(\alpha, x) = \begin{cases} f(\alpha, x) + \alpha & \text{for } x < 0 \\ 1 & \text{for } x \ge 0 \end{cases}$	$(-\alpha,\infty)$	$\left\{ egin{array}{ll} C_1 & ext{when } lpha = 1 \ C_0 & ext{otherwise} \end{array} ight.$	Yes iff $\alpha \geq 0$	Yes iff $0 \leq \alpha \leq 1$	Yes iff $lpha=1$

נכתב על ידי: שי נאור מבוסס על ההרצאות והמצגות של דר' עמוס עזריה

MLP in TF

```
import tensorflow as tf
```

```
import numpy as np
features = 2
hidden layer nodes = 10
x = tf.placeholder(tf.float32, [None, features])
 y = tf.placeholder(tf.float32, [None, 1])
W1 = tf.Variable(tf.truncated normal([features, hidden layer nodes], stddev= 0.1))
b1 = tf.Variable(tf.constant(\overline{0.1}, shape=[hidden layer nodes]))
z1 = tf.add(tf.matmul(x, W1), b1)
a1 = tf.nn.relu(z1)
# W2 - vector[hidden laver nodes]
W2 = tf.Variable(tf.truncated normal([hidden layer nodes, 1], stddev= 0.1))
b2 = tf.Variable(0.)
z2 = tf.matmul(a1, W2) + b2
y = 1 / (1.0 + tf.exp(-z2))
loss = tf.reduce_{mean}(-(y_* * tf.log(y) + (1 - y_) * tf.log(1 - y)))
update = tf.train.GradientDescentOptimizer(0.0001).minimize(loss)
data\_x = np.array([[2, 32], [25, 1.2], [5, 25.2], [23, 2], [56, 8.5], [60, 60], [3, 3], [46, 53], [3.5, 2]])
data y = np.array([[1], [1], [1], [1], [1], [0], [0], [0], [0]])
sess = tf.Session()
sess.run(tf.global variables initializer())
print('prediction: ', y.eval(session= sess, feed dict= {x: [[13, 12], [0, 33], [40, 3], [1, 1], [50, 50]]}))
prediction: [[0.1728706]
[0.99723023]
 [0.9955304]
```

[0.43772173] [0.00346024]]

נכתב על ידי: שי נאור מבוסס על ההרצאות והמצגות של דר' עמוס עזריה

The MNIST Dataset

נשתמש ב MNIST על מנת לפתור בעיית סיווג, בהינתן תמונה של מספר מסויים מהדאטה סט צריך לנבא נכון את המספר שבתמונה.

נתחיל בלהראות דוגמה פשוטה ב SoftMax ולאחר מכן דוגמה יותר מורכבת עם hidden layers.

import tensorflow as tf

```
from tensorflow.examples.tutorials.mnist import input data
x = tf.placeholder(tf.float32, [None, 784])
  = tf.placeholder(tf.float32, [None, 10])
W = tf.Variable(tf.zeros([784, 10]))
# b is a vector of zeroes in len 10 (number of classes)
b = tf.Variable(tf.zeros([10]))
y = tf.nn.softmax(tf.add(tf.matmul(x, W), b))
# loss function
cross entropy = tf.reduce mean(-tf.reduce sum(y * tf.log(y), reduction indices=[1]))
train step = tf.train.GradientDescentOptimizer(0.01).minimize(cross entropy)
init = tf.global variables initializer()
sess = tf.Session()
for i in range(50000):
  batch xs, batch ys = mnist.train.next batch(100) # MB-GD
\overline{\text{correct prediction}} = \overline{\text{tf.equal}}(\overline{\text{tf.argmax}}(y, 1), \overline{\text{tf.argmax}}(y, 1))
print(sess.run(accuracy, feed dict= {x: mnist.test.images, y : mnist.test.labels}))
```

0.9215

קיבלנו 0.9215 זוהי תוצאה סבירה אבל מייד נראה שנוכל לשפר זאת באמצעות הוספת שני lavers

נכתב על ידי: שי נאור מבוסס על ההרצאות והמצגות של דר' עמוס עזריה

import tensorflow as tf

```
from tensorflow.examples.tutorials.mnist import input data
mnist = input data.read data sets("MNIST data/", one hot=True)
(hidden1 size, hidden2 size) = (100, 50)
x = tf.placeholder(tf.float32, [None, 784])
 = tf.placeholder(tf.float32, [None, 10])
W1 = tf.Variable(tf.truncated normal([784, hidden1 size], stddev=0.1))
b1 = tf.Variable(tf.constant(0.1, shape=[hidden1 size]))
z1 = tf.nn.relu(tf.add(tf.matmul(x, W1), b1))
W2 = tf.Variable(tf.truncated_normal([hidden1_size, hidden2_size], stddev=0.1))
b2 = tf.Variable(tf.constant(0.1, shape=[hidden2 size]))
z2 = tf.nn.relu(tf.matmul(z1, W2) + b2)
W3 = tf.Variable(tf.truncated normal([hidden2 size, 10], stddev= 0.1))
b3 = tf.Variable(tf.constant(\overline{0.1}, shape=[10]))
y = tf.nn.softmax(tf.matmul(z2, W3) + b3)
cross entropy = tf.reduce mean(-tf.reduce sum(y * tf.log(y), reduction indices=[1]))
train step = tf.train.GradientDescentOptimizer(0.001).minimize(cross entropy)
init = tf.global variables initializer()
sess = tf.Session()
correct prediction = tf.equal(tf.argmax(y, 1), tf.argmax(y , 1))
for i in range(1000):
  for in range(1000):
     batch xs, batch ys = mnist.train.next batch(100)
  print(i, sess.run(accuracy, feed dict= {x: mnist.test.images, y : mnist.test.labels}))
```

```
1 0.5591
2 0.6767
3 0.7368
4 0.7784
.....
498 0.9725
499 0.9724
500 0.9722
.....
997 0.9748
998 0.9744
999 0.9748
```

0 0.3079

נכתב על ידי: שי נאור מבוסס על ההרצאות והמצגות של דר' עמוס עזריה

לאחר כחצי שעה של אימון קיבלנו 999 0.9748 שזה הרבה יותר טוב. נראה בהמשך כיצד ניתן לשפר גם את התוצאה הזאת באמצעות CNN

בעיות אפשריות

אם הטעות ב train גדולה מידי:

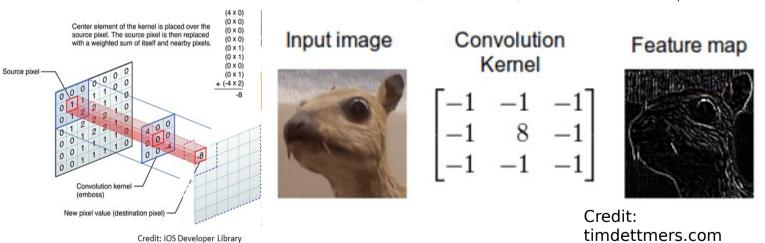
- יתכן כי יש באג בקוד.
- האימון לא ארוך מספיק (להגדיל את האיטרציות).
- ניתן לעשות מודל מופשט יותר, מורכב יותר, להוסיף עוד שכבות, עוד פיצ'רים.
 - לא מתאים. learning rate •
 - optimization algoritems: SGD, Adagrad, Adam ניתן להשתמש ב

אם הטעות ב train בסדר אך הטעות ב test אם הטעות

- הוספת דאטה.
- .early stopping •
- regularization: dropout, Ridge, LASSO •

convolutional neural network (CNN)

בלמידה עמוקה CNN מיושמת לרוב לניתוח דברים חזותיים. יש ל CNN יישומים רבים בזיהוי תמונות ווידאו, ניתוח תמונות רפואיות ועיבוד שפות טבעיות.

הרעיון המרכזי הגיע מהצורה שבה המוח מעבד תמונה.

. יעילה מאוד בעיבוד תמונה, אך יש לה שימוש גם בתחומים שונים. Convolution

$$h_{ij}^l = \sum_{a=0}^{k_n} \sum_{b=0}^{k_m} w_{ab} h_{(i+a)(j+b)}^{l-1}$$
 Convolution layers

.kernels (size: k_n x k_m) המשקלים נקראים

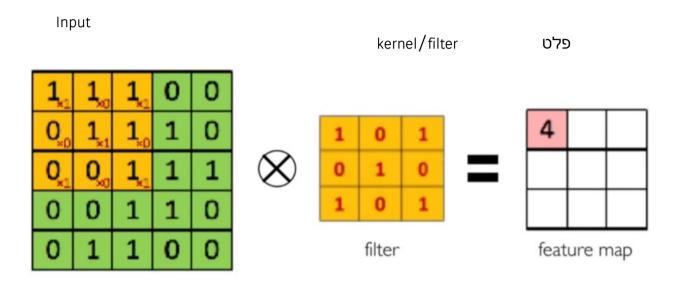
נכתב על ידי: שי נאור מבוסס על ההרצאות והמצגות של דר' עמוס עזריה

הרעיון הוא לעשות weight sharing, כלומר במקום להשתמש במשקולות חדשות עבור כל נוירון, אנו משתמשים באותם משקולות שוב ושוב. מה שהופך את הדגם למורכב יותר.

. מנצלת את המבנה של הקלט ואת היחסים האפשריים בין פיקסלים סמוכים.

בפועל אנחנו שמים בערימה רבים מהפילטרים הללו זה על גבי זה, ומקבלים תוצאות רבות שאנו ממשיכים לעבד באמצעות הרשת שלנו. כל פילטר בוחן היבטים שונים על התמונה.

היתרון הוא שכאשר נוספת שכבה נוספת אז המודל יהיה מורכב יותר מצד אחד אך מצד שני מוגבל, כתוצאה מזה אנו מקבלים איזון.

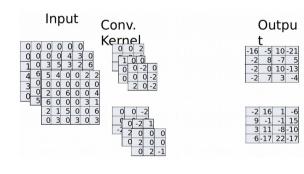
kernel size = [H, W, DIM, num of kernels]בדוגמה הנ"ל [3, 3, 1, 1]

4D Convolution weights

בפועל הרבה פעמים הקלט ל convolution layer בפועל הרבה פעמים שלושה מימדים:

- .RGB תמונה צבעונית, תמונה שיש בה ערוצי
 - פלט של convolution layer •

במקרה כזה בכל קבוצת KERNELS כל KERNEL מכפיל מימד אחר ולאחר מכן סוכמים את התוצאות.

Convolution layers parameters

גודל הפילטר, לדוגמה 3X3.

מספר הפילטרים (depth), לדוגמה 3X3X15.

[1,1,1,1] כמה צעדים בכל מימד: בדרך כלל נשתמש ב: Stride

נכתב על ידי: שי נאור מבוסס על ההרצאות והמצגות של דר' עמוס עזריה

padding: הוספת אפסים.

- valid: ללא הוספת אפסים (כמו בדוגמאות שלמעלה). התוצאה שנקבל היא לדוגמה אם valid: גודל התמונה הוא 96X96 עם פילטר בגודל 3X3 הפלט יהיה בגודל 1 +3–96 כלומר בגודל 94X94
 - הוספת אפסים, לדוגמה בהינתן תמונה בגודל 96X96 עם פילטר בגודל 5X5, לפני same: הוספת אפסים, לדוגמה בהינתן תמונה בגודל 96X96 עם פילטר בגודל 100X100. מכאן הקונבולוציה נוסיף אפסים מסביב למטריצה ונהפוך את הגודל שלה ל 100X100. מכאן שהתוצאה שנקבל היא 1 +5-100 כלומר 96X96 כמו מטריצת הקלט.

Bias and activation layer

אנחנו בדרך כלל נוסיף ביאס לכל אחד ממטריצות הפלט.

בדרך כלל לאחר שכבת הקונבולוציה, תבוא שכבת אקטיבציה למשל Relu בדיוק כמו שעשינו ב fully connected network.

Max pooling

המגבלה של ה feature map היא שהם נותנים את המיקום המדוייק של התכונות בקלט. משמעות הדבר שתנועות קטנות במיקום הפיצ'ר בתמונות יביאו למפת פיצ'רים אחרת.זה יכול לקרות גם במידה ועושים augmentation לתמונות. גישה נפוצה לטיפול בבעיה זו נקראת למוכה יותר של אותו קלט שעדיין מכילה את

30 0 12 20 2 0 30 8 12 20 2×2 Max-Pool 70 4 37 112 37 34 100 112 25 12

האלמנטים החשובים, ללא המיקום המדוייק שלו שאולי לא מועיל למשימה.

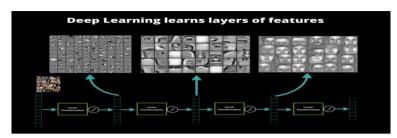
ניתן להשיג down sampling באמצעות הגדלת ה stride, או גישה שכיחה יותר היא להשתמש ב pooling . שתי פונקציות נפוצות המשמשות ל pooling:

- max pooling לקיחת הערך המקסימלי בכל תת מטריצה.
 - average pooling חישוב הממוצע של תת המטריצה.

הערה: נשים לב כי בשכבת ה max pooling אין כלל משקולות!

למעשה נוירונים בשכבות הראשוניות לומדים לזהות דברים פשוטים (מושגים בסיסיים) וככל שנעלה בשכבות ונעמיק לתוך המודל הנוירונים לומדים לזהות דבריםם מורכבים יותר ויותר. לדוגמה: בשכבות הראשונות הנוירונים יזהו קצוות, בשכבות הבאות הם יזהו איברים ובשכבות הגבוהות הם כבר יזהו פרצופים ואלמנטים מורכבים יותר.

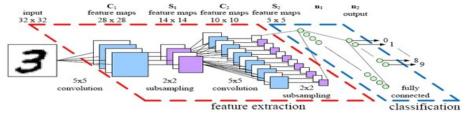
נכתב על ידי: שי נאור מבוסס על ההרצאות והמצגות של דר' עמוס עזריה

Credit: http://www.cc.gatech. edu/~hays/compvisio n/results/proj6/yyeh3 2/index.html

לדוגמה, שכבות המודל עשויות להראות כך:

Input Image Convolutional Layer Nonlinearity Pooling Layer

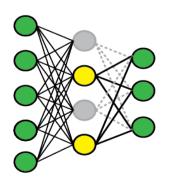

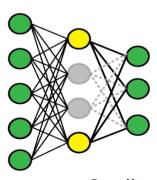
כמה משקולות יש לנו בדוגמה הנ"ל?

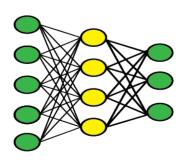
(5*5*4+4)+(4*5*5*12+12)+(5*5*12*1000+1000)+(1000*10+10)

Dropout(Regularization)

.overffiting הופכת את הלמידה לבריאה יותר, מונעת מצב של dropout

Credit: Matt Krause

נכתב על ידי: שי נאור מבוסס על ההרצאות והמצגות של דר' עמוס עזריה

בשיטה זו אנחנו "נמחק" באופן אקראי נוירונים מסויימים.

יש כמה הסברים מדוע שכבות dropput עוזרות:

- מקשה על הרשת להגיע למצב של ovefit, מכיוון שבכל פעם השכבה הבאה רואה את זרימת המידע בצורה שונה.
- מאלצת את הרשת להצליח גם כשאר ישנם נוירונים חסרים, ולכן היא נאלצת לא "לשים את כל הביצים שלה באותו סל", וכל הנוירונים חייבים לעבוד. זה עשוי לשפר את הביצויים הכוללים
 - ניתן לראות ב dropout כמעין מכלול גדול של NN שלכל אחת קשרים שונים.
 - במידה ואין לנו הרבה דאטה, מאפשר לנו להוסיף רעש ל דאטה קיים. גם אם נעבור מספר פעמים על הדאטה היא כל פעם תגיע בצורה שונה מכיוון שהנוירונים "נזרקים" באופן אקראי.

import tensorflow as tf

```
from tensorflow.examples.tutorials.mnist import input data
mnist = input data.read data sets("MNIST data/", one hot=True)
x = tf.placeholder(tf.float32, shape=[None, 784])
 y = tf.placeholder(tf.float32, shape=[None, 10])
 image = tf.reshape(x, [-1, 28, 28, 1]) # if we had RGB, we would have 3 channels
W conv1 = tf.Variable(tf.truncated normal([5, 5, 1, 32], stddev= 0.1))
# for each kernel apply bias
n conv1 = tf.nn.relu(tf.nn.conv2d(x image, W conv1, strides=[1, 1, 1, 1], padding='SAME') + b conv1)
W conv2 = tf.Variable(tf.truncated normal([5, 5, 32, 64], stddev= 0.1))
b conv2 = tf.Variable(tf.constant(0.1, shape=[64]))
\frac{1}{1} pool2 = tf.nn.max pool(h conv2, ksize=[1, 2, 2, 1], strides=[1, 2, 2, 1], padding='SAME')
h pool2 flat = tf.reshape(h pool2, [-1, 7 * 7 * 64])
W fc1 = tf.Variable(tf.truncated normal([7 * 7 * 64, 1024], stddev= 0.1))
b fc1 = tf.Variable(tf.constant(0.1, shape=[1024]))
\frac{1}{1} fc1 = tf.nn.relu(tf.matmul(h pool2 flat, W fc1) + b fc1)
keep prob = tf.placeholder(tf.float32)
\frac{-}{h} fc1 drop = tf.nn.dropout(h fc1, keep prob)
```

נכתב על ידי: שי נאור מבוסס על ההרצאות והמצגות של דר' עמוס עזריה

```
W_fc2 = tf.Variable(tf.truncated_normal([1024, 10], stddev=0.1))
b_fc2 = tf.Variable(tf.constant(0.1, shape=[10]))
y_conv = tf.nn.softmax(tf.matmul(h_fc1_drop, W_fc2) + b_fc2)
cross_entropy = tf.reduce_mean(-tf.reduce_sum(y_* tf.log(y_conv), reduction_indices=[1]))
train_step = tf.train.AdamOptimizer(1e-4).minimize(cross_entropy) # uses moving averages momentum
correct_prediction = tf.equal(tf.argmax(y_conv, 1), tf.argmax(y_, 1))
accuracy = tf.reduce_mean(tf.cast(correct_prediction, tf.float32))
sess = tf.InteractiveSession()
sess.run(tf.global_variables_initializer())
for i in range(20000):
   batch = mnist.train.next_batch(50)
   if i % 100 = = 0:
        train_accuracy = accuracy.eval(feed_dict= {x: batch[0], y_: batch[1], keep_prob: 1.0})
        print("step %d, training accuracy %g" % (i, train_accuracy))
   train_step.run(feed_dict= {x: batch[0], y_: batch[1], keep_prob: 0.5})
print("test accuracy %g" % accuracy.eval(feed_dict= {x: mnist.test.images, y_: mnist.test.labels, keep_prob: 1.0})))
```

Recurrent Neural Networks (RNN)

RNN היא הכללה של NN בעלת זיכרון פנימי. RNN הוא מחזורי מכיוון שהוא מבצע אותה פונקציה עבור כל קלט נתונים ואילו הפלט של הקלט הנוכחי תלוי בחישוב האחרון. לאחר הפקת הפלט, הוא מועתק ונשלח חזרה לרשת. על מנת לקבל החלטה מסויימת, הרשת מחשיבה את הקלט הנוכחי ואת הפלט שלמד מהקלט הקודם. שלא כמו RNN, RNN יכול להשתמש במצב הפנימי (זיכרון) על מנת לעבד רצפים. זה הופך אותו ליישומי למשימות כמו זיהוי כתב יד, זיהוי דיבור וכדומה.

Sequences

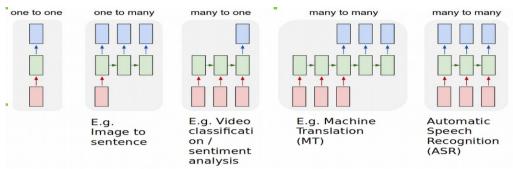
כאשר משתמשים ב bag of word אנו מאבדים את היחסים שיש בין המילים. לשני המשפטים הבאים יהיה ייצוג זהה ב bag of word:

He likes bananas but not apples He likes apples but not bananas

למשפטים הללו תוכן שונה לגמרי ולכן לא נרצה מצב כמו פה שייוצגו באותו צורה. על מנת לפתור זאת ,לעיתים נשתמש ב CNN גם עבור טקסט. אבל בדרך כלל עבור רצפים/סדרות נשתמש ב RNN.

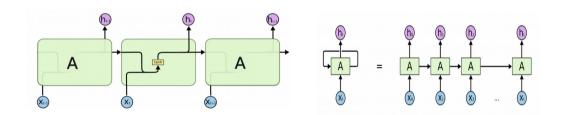
נכתב על ידי: שי נאור מבוסס על ההרצאות והמצגות של דר' עמוס עזריה

:סוגי רצפים

Fully connected layer for sequences

נניח שבנינו רשת שיש לה hidden layer שבו על הנוירונים המחוברים לכל אחד מהפיצ'רים של כל אחד מהאיברים ברצף. (עלינו לקבוע אורך רצף מקסימאלי). זה ישמור על סדר הרצף, אך יהיה מאוד לא יעיל (הרבה יותר מידי משקולות, למודל יהיה יותר מידי כח, חשש ל overfitting). משקולות אלה ילמדו דפוסים מיותרים בין היתר. אנחנו שוב זקוקים ל weight sharing כמו ב CNN.

תיאור התמונה: ראשית, הרשת מקבלת את ה X_0 מרצף הקלט ופולטת את h_0 שיחד עם X_1 הם הקלט לשלב הבא, וכך הלאה. בצורה זו אנו למעשה מכריחים את המודל להתייחס לקלט כרצף. הנוסחה עבור המצב הנוכחי היא:

$$h_t = f(h_{t-1}, x_t)$$

:activation function נפעיל את ה

$$h_t = tanh(w_{hh}h_{t-1} + w_{xh}x_t)$$

 w_{xh} הוא משקל, w_{xh} הוא המשקל היחיד, w_{hh} הוא המשקל עבור w_{hh} הוא הוקטור הנסתר היחיד, w_{hh} המיישמת את האי לינאריות הפלט שלה הוא מספר v_{hh} בטווח v_{hh} היא פונקציית ההפעלה, המיישמת את האי לינאריות הפלט שלה הוא מספר בטווח v_{hh}

נכתב על ידי: שי נאור מבוסס על ההרצאות והמצגות של דר' עמוס עזריה

יתרונות של RNN:

- 1. יכול למדל רצפים של מידע כך שניתן להניח כי כל דוגמה יכולה להיות תלויה גם בדוגמאות הקודמות.
 - 2. ניתן להשתמש בייחד עם CNN כדי להרחיב את שכנות הפיקסלים היעילה.

חסרונות של RNN:

- .Gradient vanishing and exploding ב. עלול להיות מצב של
 - 2. אימון RNN משימה קשה.
- activation finction כ relu או tanh 3. לא ניתן לעבד רצפים ארוכים מאוד עם משתמשים ב

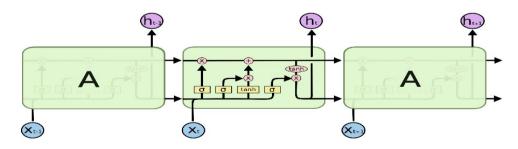
על מנת לשנות את המשקולות אנו צרכים לחשב כמה כל משקולת משפיעה על ה output לאורך כל המודל. במצב שבו במודל יש הברה רמות (מספר הרמות = כמספר המילים שאנו מנתחים) השינוי ישפיע על הכל, שהרי כל המילים עובדות על אותן משקולות.

Gradient vanishing

בעיקרון, כל נוירון שהשתתף בחישוב הפלט, מקושר לפונקציית הלוס, ועלינו לעדכן את המשקולות על מנת למזער את השגיאה. העניין עם RNNs זה שלא רק הנוירונים שנמצאים ממש מתחת לשכבת הפלט הזו הם שתרמו אלא גם כל הנוירונים הנמצאים הרחק אחורה בזמן. לכן עלינו לשנות משקולות גם לנוירונים האלה. הבעיה היא שהמשקל המשמש לחיבור השכבות הנסתרות בעצמו נוסף לחישוב של הרמה הבאה. אנו מכפילים אותו משקל מספר פעמים, וכאן מתעוררת הבעיה: כשאתה מכפיל משהו במספר קטן הערך שלך יורד מהר מאוד.

Long Short-Term Memory (LSTM)

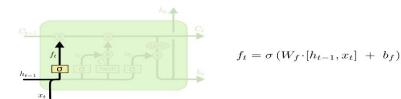
vanishing gradien הוא גרסה שונה של RNN, שמקלה על זכירת נתוני העבר בזיכרון. בעיית ה RNN שמקלה על זכירת נתוני העבר בזיכרון. נפתרת כאן. LSTM מתאים לבעיות סיווג, לעבד ולחזות סדרות זמן.

לרשת LSTM שלושה שערים:

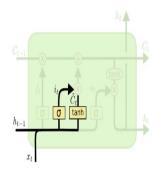
:forget gate .1

מגלה אילו פרטים ברצוננו למחוק, כלומר האם ברצוננו למחוק את הזיכרון. זה נקבע על ידי פונקציית ה sigmoid. השער מקבל את

נכתב על ידי: שי נאור מבוסס על ההרצאות והמצגות של דר' עמוס עזריה

המצב הקודם h_{t-1} וכניסת המצב הקודם x_t (לשמור) לבין x_t (לשמור) התוכן x_t

$$i_t = \sigma \left(W_i \cdot [h_{t-1}, x_t] + b_i \right)$$

$$\tilde{C}_t = \tanh(W_C \cdot [h_{t-1}, x_t] + b_C)$$

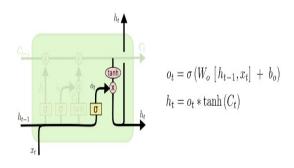
:input gate .2

מגלה עבור איזה ערך מהקלט הזיכרון משתנה. פונקציית ה sigmoid מחליטה אילו ערכים להעביר(0,1) ופונקציית ב tanh נותנת משקל לערכים המועברים, ומחליטה את רמת החשיבות שלהם (1,1–).

נשאל את עצמנו שתי שאלות:

- א. האם נרצה לזכור? החלק של הסיגמואיד כאשר פלט של אחד אומר שברצוננו לזכור את הפלט הנוכחי פלט של 0 אומר שברצוננו לשכוח אותו.
- ב. מה הרצה לזכור? או עד כמה שהוא חשוב? ופונקציית ב tanh נותנת משקל לערכים המועברים, ומחליטה את רמת החשיבות שלהם (-1,1).

:output gate.3

הקלט והזיכרון משמשים לקביעת הפלט. פונקציית ה sigmoid מחליטה אילו ערכים להעביר 0,1. ופונקציית ה tanh מעניקה משקל לערכים המועברים ומחליטה את רמת החשיבות שלהם, ומוכפלים עם הפלט של פונקציית ה sigmoid.

בהינתן LSTM כמו בתמונה שלמעלה עם:

Input dimension: k

LSTM bandwidth (memory size): d

Maximum sequence length: t

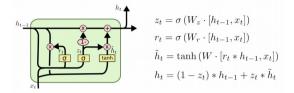
Mini-batch size: m

כמה משקלים (פרמטרים) יש לנו?

(k+d+1)*4d

נכתב על ידי: שי נאור מבוסס על ההרצאות והמצגות של דר' עמוס עזריה

GRU

מודל שקול אך חסכוני יותר. במודל זה ה input וה forget מחוברים.

Generating text

ברצוננו לכתוב תוכנית שתייצר טקסט. עשינו זאת בעבר באמצעות n-grams. כעת נעשה זאת באמצעות LSTM, אך פעם נעשה זאת ברמת התו! כלומר בהינתן מספר תווים נחזה את התו הבא. (הקוד המלא במחשב)

cellsize = 30

```
x = tf.placeholder(tf.float32, [None, num_past_characters, possible_chars])
y = tf.placeholder(tf.float32, [None, possible chars])
| Istm cell = tf.nn.rnn cell.BasicLSTMCell(cellsize, forget bias= 0.0)
output, = tf.nn.dynamic rnn(lstm cell, x, dtype= tf.float32)
output = tf.transpose(output, [1, 0, 2])
last = output[-1]
W = tf.Variable(tf.truncated normal([cellsize, possible chars], stddev= 0.1))
b = tf.Variable(tf.constant(0.1, shape=[possible chars]))
z = tf.matmul(last, W) + b
res = tf.nn.softmax(z)
cross entropy = tf.reduce mean(-tf.reduce sum(y * tf.log(res), reduction indices=[1]))
train step = tf.train.GradientDescentOptimizer(0.1).minimize(cross entropy)
sess = tf.InteractiveSession()
sess.run(tf.global variables initializer())
correct prediction = tf.equal(tf.argmax(y, 1), tf.argmax(res, 1))
accuracy = tf.reduce mean(tf.cast(correct prediction, tf.float32))
for ephoch in range(num of epochs):
     batch xs, batch ys = next batch()
        sess.run(train step, feed dict= {x: batch xs, y: batch ys})
        acc + = accuracy.eval(feed dict = \{x: batch xs, y: batch ys\})
  print("step %d, training accuracy %g" % (ephoch, acc / curr batch))
```

נכתב על ידי: שי נאור מבוסס על ההרצאות והמצגות של דר' עמוס עזריה

def text2arr(source, start):

```
src_as_num = [ord(x) for x in source]
ret_arr = numpy.zeros(shape=(1, num_past_characters, possible_chars))
for inc in range(num_past_characters):
    ret_arr[0][inc][inverse_char_map[src_as_num[start + inc]]] = 1
    return ret_arr
requested_length = 200
text = list("hello world")
for i in range(requested_length):
    predicted_letter = back_to_text(res.eval(feed_dict= {x: text2arr(text, len(text) - num_past_characters)}))
    text + = predicted_letter
print(".join(text))
```

tf.nn.rnn_cell.BasicLSTMCell.__init__(num_units, forget_bias= 1.0, state_is_tuple= True, activation= tanh)

הפרמטרים:

num units–מספר היחידות בתא LSTM

forget_bias – הביאס שמתווסף ל forgate gate, ברירת מחדל היא 1 על מנת להפחית את השכחה – בתחילת האימון.

state_is_tuple – אם true, מקבלים ומחזירים שני טופלים של m_state i c_state. אם false, הם state – גדער הביר.

–Activation פונקציית ההפעלה של המצבים הפנימיים.

סיכום

חיזוי של סדרות נתונים מציב אתגר גדול בפני למידת מכונה בגלל שעל המחשב לזכור את התוצאות שחושבו בשלבים הקודמים של תהליך הלמידה, דבר שלא מתאפשר ברשת נוירונים רגילה. על מנת לטפל בבעיה זו ניתן להשתמש ב RNN.

רשתות LSTM משתמשות ביחידות (במקום בנוירונים) כשכל יחידה מכילה 3 סוגי שערים:

- 1. forget gate– מחליט האם להשתמש בנתונים מהשלב הקודם.
- 2. שער הקלט- מחליט איזה מידע שמגיע מהקלט יוזן לתוך הרשת.
 - 3. שער הפלט- מחליט איזה מידע להעביר לשכבה הבאה בתור.

<u>Deep Reinforcement Learning(RL)</u>

RL הוא תת נושא ב ML המלמד סוכן כיצד לבחור בפעולה מתוך מרחב פעולות נתון, בתוך סביבה מסויימת, על מנת למקסם את התגמולים לאורך זמן.

ל RL יש 4 יסודות חיוניים:

- 1. סוכן agent: שאותו אנו מאמנים במטרה לבצע משימה מסויימת.
- 2. סביבה environment: העולם, האמיתי או הוירטואלי, בו הסוכן מבצע את הפעולות.
 - 3. פעולה action: מהלך שנעשה על ידי הסוכן הגורם לשינוי סטטוס בסביבה.
 - 4. תגמולים rewards: הערכת פעולה, שיכולה להיות חיובית או שלילית.

נכתב על ידי: שי נאור מבוסס על ההרצאות והמצגות של דר' עמוס עזריה

Open Al Gym

סביבת קוד פתוח המאפשרת לסוכנים אוטונומיים לשחק משחקים. ישנם משחקים פשוטים מאוד, ומשחקים מתוחכמים יותר כמו פאקמן ודום. ניתן להשתמש בספרייה באמצעות פייתון: Pip install gym

MDP(S,A,R,T)

S= states. המצבים האפשריים של העולם. מצבים מסויימים יכולים להיות מצביי סיום. A= actions. הפעולות שהסוכן יכול לבצע.

או מצב ופעולה R(S) או מצב ספציפי או פונקציית התגמול בדרך כלל קשור למצב או R= reward function R(s, a)

T= transition function. פונקציית מעבר. ('s, a, s'). ההסתברות שהסוכן יגיע למצב 's בהתחשב ב בעובדה שהוא היה במצב s וביצע פעולה

Discount factor

אנחנו מניחים גורם הנמחה כלשהו Y על תגמולים עתידיים. לדוגמה, אם 0.8 Y= 0.8, והסוכן מקבל 2 על התור הנוכחי, 5 על התור הבא, 25 על הבא הבא. הערך הכולל שיקבל הסוכן הוא :

2+ Y5+ YY25 = 2+ 0.8*5+ 0.8*0.8*25 = 22

אינטואיציה לגבי discount factor: הרעיון הוא שכאשר אנו מקבלים תגמול עכשיו, זה יותר שווה לנו מאשר לקבל את התגמול בהמשך.

Model-Free MDP Reinforcement Learning Assumptions

אנחנו מניחים שניתן לנו המצב המדוייק.

אנו מניחים למידה ללא מודל, כלומר אין לנו מידע על מצבי העבר, או על פונקציית התגמול. אנו מניחים שאנו מכירים את כל הפעולות שאנו יכולים לבצע.

Q-Values

אנו מגדירים ערך Q_π של הצמד (state, action), להיות התועלת/ערך ההחזרה הצפוי עבור הסוכן ב Q_π אנו מגדירים ערך ופועל במסגרת state s

לדוגמה, אם במצב s ננקוט בפעולה a יביא לתגמול של 5 וייקח את הסוכן למצב סיום, אזי:

$$Q_{\pi} = (s, a) = 5$$

ה policy של סוכן תהיה פשוטה: עקוב תמיד אחר הפעולות המעניקות את ערך ה –Q הגבוהה ביותר מבין הפעולות האפשריות.

$$rg \max_{a' \in A} Q(s,a')$$
 כלומר, לנקוט בפעולה:

Q-learning

נניח שהתחלנו ב s state s, לקחנו action a, קיבלנו reward r, והגענו למצב s' שונה מ s. (ניח שהתחלנו ב s s, a, s') = 1. (נניח שכאשר אנו מבצעים את פעולה a במצב s אנו תמיד מגיעים למצב s' כלומר: T(s,a,s')=1.) (נניח שיש לנו את ערכי ה Q האופטימליים המדוייקים של כל הזוגות action-state למעט s,a

נכתב על ידי: שי נאור מבוסס על ההרצאות והמצגות של דר' עמוס עזריה

> מה יהיה (q(s,a)?? Q(s,a)= r*Y*max_{a'}Q(s',a')

לאחר ביצוע פעולה, קבלת התגמול והתבוננות במצב החדש ה Q-learner מעדכן את ה Q-values. עדכון זה נעשה תוך כדי שמיוש ב learning rate, אלפא (כמו ב GD). Q-learner מוסיף את ההפרש בין הערך הישן לערך החדש הצפוי.

זה מה שאנו הינו משיגים אם היינו מבצעים gradient descent, ומגדירים את ה

$$Q(s_t, a_t) \leftarrow \underbrace{Q(s_t, a_t)}_{\text{old value}} + \underbrace{\alpha}_{\text{learning rate}} \cdot \underbrace{\left(\underbrace{\frac{\text{learned value}}{r_{t+1} + \underbrace{\gamma}} \cdot \underbrace{\max_{a} Q(s_{t+1}, a)}_{\text{estimate of optimal future value}} - \underbrace{Q(s_t, a_t)}_{\text{old value}}\right)}_{\text{old value}}$$

$$((r + \gamma maxa'Q(s',a')) - Q(s,a))^2$$

Exploration / Explotation

אנחנו איננו מקבלים את ערכי ה Q אלא מגלים אותם תוך כדי למידה.

Exploration חקר: נקיטת פעולה שעשויה להיות לא הכי אופטימלית אך עשויה ללמד את הסוכן משהו חדש. למשל, הולכים למסעדה חדשה.

Explotation ניצול: ניצול המדניות(policy) שנלמדה מפעולות עבר, ונקיטת הפעולה בעלת התגמול הגדול ביותר. למשל, אני הולך למסעדה הכי טובה שאני מכיר.

Q-learning

אלגוריתם RL לומד ערך Q עבור כל זוג (מצב, פעולה).

בדרך כלל בוחר פעולה אקראית בהסתברות אפסילון (חקר), ובוחר את הפעולה הטובה ביותר לפי ערכי Q הנוכחיים בהסתברות אחד מינוס אפסילון.

בהנחה שבפעם הבאה הסוכן יבצע את הפעולה האופטימלית לפי ערכי ה Q.

import gym

```
import numpy as np
import random
epsilon = 0.1 # Exploration
gamma = 0.95 # discount factor
alpha = 0.1 # learning rate
env = gym.make('FrozenLake-v0') # create FrozenLake environment
env.reset()
# Q values, INIT with zeroes len(num of states, num of actions)
Q = np.zeros([env.observation_space.n, env.action_space.n])
for i in range(10000): # number of games
    s = env.reset()
    done = False
    while not done: # until game over, or max number of steps
    if random.random() < epsilon:</pre>
```

נכתב על ידי: שי נאור מבוסס על ההרצאות והמצגות של דר' עמוס עזריה

```
a = env.action\_space.sample() \ \# \ in \ prob \ of \ 0.1 \ take \ a \ random \ move else: \\ a = np.argmax(Q[s,:]) \ \# \ take \ the \ best \ action s\_n, \ r, \ done, \ \_ = env.step(a) \ \# \ do \ the \ best \ action Q[s, \ a] = Q[s, \ a] + \ alpha \ * (r + gamma \ * np.max(Q[s\_n,:]) - Q[s, \ a]) \ \# \ update \ the \ Q \ values s = s\_n \ \# \ next \ step
```

תזכורת:

argmax –יחזיר את הפעולה הכי טובה (הארגומנט שממקסם) max – יחזיר את הערך הכי טוב.

? What Happens When |S| is very large

נניח שיש לנו רשת שבהינתן מצב מחזירה את ערכי ה Q האפשריים עבור כל אחת מהפעולות. היינו נותנים לה את המצב הנוכחי והיא היתה מחשבת את ערכי ה Q עבור כל פעולה אפשרית. לאחר מכן היינו בוחרים בפעולה הממקסת את ערך ה Q הזה.

? אבל איך נקבל רשת כזו

? Regression אנו נהפוך את ערכי ה

כלומר, אנו מנסים לחזות את ערכי ה Q (לכל פעולה) בהינתן מצב מסויים. אבל מאיפה משיגים את ערכי ה Q האמיתיים לאימונים (y)?

:סדר הפעולות

- . (Q בצע את הפעולה (הממקסמת את ערכי ה
 - קבל את הפרס (r).
 - קבל את המצב החדש (s_n).
- יציין את ה Q המרבי. q_n חשב את ערכי ה Q של המצב החדש, עבור כל אחת מהפעולות. q_n יציין את ה Q המרבי. כעת ערך ה Q "האמיתי" (עבור צמד הפעולות הקודם הוא פשוט:

(ערכי ה Q האחרים, עבור הפעולות שלא בצענו ישארו ללא שינוי). חישוב ה LOSS וכדומה.

!The Pong game

יש לנו כמות ענקית של מצבים אפשריים.

ו 6 פעולות אפשריות.

pip install gym[atari] להתקנה:

נכתב על ידי: שי נאור מבוסס על ההרצאות והמצגות של דר' עמוס עזריה

:Random player

import gym

```
import time
env = gym.make('Pong-v0') # creates Pong game environment
env.reset()
for _ in range(1000):
    env.render()
    env.step(env.action_space.sample()) # random action
    time.sleep(0.03)
```

:linear regression

import gym

```
import tensorflow as tf
mport random
mport numpy as np
env = gym.make('Pong-v0') # creates Pong game environment
epsilon = 0.1 # Exploration
gamma = 0.999 # discount factor
state = tf.placeholder(tf.float32, shape=[1, 210, 160, 3])
# because we are doing linear regression we flatten the image
state vec = tf.reshape(state, [1, 210 * 160 * 3])
W1 = tf.Variable(tf.truncated_normal([210 * 160 * 3, env.action_space.n], stddev=1e-5))
b1 = tf.Variable(tf.constant(0.0, shape=[env.action space.n]))
Q4actions = tf.add(tf.matmul(state vec, W1), b1)
loss = tf.pow(Q4actions - Q n, 2)
update = tf.train.GradientDescentOptimizer(1e-10).minimize(loss)
sess = tf.Session()
sess.run(tf.global variables initializer())
for i in range(num of games):
  env.reset()
  s, , done, = env.step(0) # first move doesn't matter anyway, just get the state
     all Qs = sess.run(Q4actions, feed dict= {state: [s]})
     if random.random() < epsilon:</pre>
        next action = env.action space.sample()
        next action = np.argmax(all Qs)
     s n, r, done, = env.step(next action)
     Q corrected = np.copy(all Qs)
     next Q = sess.run(Q4actions, feed__dict= {state: [s_n]})
     Q corrected [0] next action = r + gamma * np.max(next Q)
     sess.run(update, feed dict= {state: [s], Q n: Q corrected})
```

נכתב על ידי: שי נאור מבוסס על ההרצאות והמצגות של דר' עמוס עזריה

:התוצאות

לא ממש עובד.

הקלט הוא גדול מידי 210*160. אנו יכולים לעשות down-sample ולהמיר ל gray-scale ולקבל מידי 210*160. אנו יכולים לעשות 150*80.

המודל שלנו פשוט מידי! אנחנו צרכים מודל מורכב יותר!

Deep CNN Regression

אנו נמיר את הרגרסיה הלינארית Qlearner ל CNN regression Q-learner. נבנה 2 CNN regression Q-learner. אנו נמיר את הרגרסיה הלינארית (כדי לדעת את כיווני התנועה). אזי layers ו fully connected layers 2. אנו נשמור על פריימים קודמים (כדי לדעת את כיווני התנועה). אזי המצב עבור ה CNN מורכב כעת מ 4 מצבים קודמים.

שיפורים נוספים:

- נתחילים לשחק באופן רנדומלי, את ה X המשחקים הראשונים.
 - ההסתברות למהלך אקראי פוחתת עם הזמן.
- על מנת לזרז את הלמידה, אנו מאחסנים את ההיסטוריה של המהלכים, ומחשבים את ההפסד עבור סט של פריימים. (mini batch GD).
- הזנת חלק אחר מההיסטוריה בכל פעם (בחירה אקראית). ניתן להזין פריט מספר פעמים.
- יצירת 2 NN ראשי ויעד: ה NN הראשי ישמש למציאת פעולה, כמו כן גם את הפעולה הבאה NN 2 יצירת 2 NN מטרה, משמש למציאת ה Qvalues "האמיתיים".

On-Policy RL

Q−learning היא שיטת למידה off−policy, כלומר היא אינה משתמשת במדיניות שלה בפועל כדי לחשב את ערכי ה– Q שלה.

ב Q-learning, ערכי Q אינם לוקחים בחשבון את Q (פעולות אקראיות).

תהבדל היחיד. Q-learning אל on-policy היא גרסה SARSA (State Action Reward State Action) ההבדל היחיד הוא בכך שהוא בוחר תחילה את הצעד הבא שלו (באמצעות ϵ) ורק לאחר מכן מחושב העדכון.

$$Q(s_t, a_t) \leftarrow \underbrace{Q(s_t, a_t)}_{ ext{old value}} + \underbrace{lpha_{ ext{learning rate}}^{ ext{constraint}} \cdot \underbrace{\left(\underbrace{r_{t+1}}_{ ext{reward}} + \underbrace{\gamma}_{ ext{reward discount factor}}^{ ext{learned value}}_{ ext{estimate of optimal future value}}^{ ext{constraint}} - \underbrace{Q(s_t, a_t)}_{ ext{old value}}
ight)}_{ ext{old value}}$$

Value / Policy Based Methods

הן Q-Learning והן SARSA הן שיטות מבוססות ערך, כלומר הן מעריכות את הערך של כל מצב, וה policy מתקבל בעקיפין בלבד.

שיטות אלה סובלות לעיתים מהתכנסות לקויה.

ישנם מספר בעיות שלא ניתנות לפתרון באמצעות מדיניות דטרמיניסטית.

שיטות מבוססות מדיניות מנסות ללמוד ישירות את המדיניות ולנסות לשפר את המדיניות שלהן בזמן שהיא פועלת.

שיטות אלה מתכנסות פעמים רבות למקסימום מקומי.

ניתן להשתמש בשיטות מבוססות מדיניות לפעולות רצופות. (למשל מדיניות גאוסיינית).

נכתב על ידי: שי נאור מבוסס על ההרצאות והמצגות של דר' עמוס עזריה

Softmax for Determining the Action

נניח שאנחנו משתמשים בסופטמקס פשוט כדי לקבוע איזו פעולה עלינו לנקוט בהמשך. אנו מחשבים שילוב ליניארי על הפיצ'רים שחולצו מהמצב (באמצעות משקלים נפרדים לכל פעולה), כדי להשיג את ה logits. לאחר מכן אנו מחשבים softmax ונבצע פעולה לפי ההסתברויות. באופן כללי נרצה להגדיל את ההסתברות של הפעולות המובילות לתשואה גבוהה ולהקטין את ההסתברות של הפעולות המובילות לתשואה נמוכה.

REINFORCE (Monte-Carlo Policy Gradient)

```
■ Update parameters by stochastic gradient ascent
■ Using policy gradient theorem
■ Using return v_t as an unbiased sample of Q^{\pi_\theta}(s_t, a_t)
\Delta \theta_t = \alpha \nabla_\theta \log \pi_\theta(s_t, a_t) v_t

function REINFORCE
Initialise \theta arbitrarily
for each episode \{s_1, a_1, r_2, ..., s_{T-1}, a_{T-1}, r_T\} \sim \pi_\theta do
for t = 1 to T - 1 do
\theta \leftarrow \theta + \alpha \nabla_\theta \log \pi_\theta(s_t, a_t) v_t
end for
end for
return \theta
end function
```

Policy Gradient Theorem

 $\,$. $\,$ עבור MDP כללי, כל שעלינו לעשות הוא להחליף $\,$ בערך $\,$

$$\nabla J(\theta) = \mathbf{E}_{\pi_{\theta}} [\nabla log(\pi_{\theta}(s, a))r]$$
$$\nabla J(\theta) = \mathbf{E}_{\pi_{\theta}} [\nabla log(\pi_{\theta}(s, a))Q(s, a)]$$

Actor-critic

actor-critic היא שיטת policy שמנסה ללמוד את ה policy הטובה ביותר באופן ישיר (actor-critic היא שיטת policy), אך גם ללמוד את הערך של כל מצב (כך שהיא גם מבוססת-ערך). לשחקן יש policy-based שהוא פועל לפיו. המבקר, מעריך את ערכה של כל מצב ומספק "critic" לשחקן, כך שהשחקן יוכל לעדכן את ה policy שלו (using gradient ascent). המבקר מעדכן את ערכה של המצב הישן לפי הפעולה שנקט השחקן.

Actor-Critic vs REINFORCE

Actor-Critic פועל רק על צעד אחד, בעוד ש REINFORCE פועל רק על צעד אחד. כלל העדכון של REINFORCE:

$$\theta \leftarrow \theta + \alpha \nabla_{\theta} log \pi_{\theta}(s_t, a_t) v_t$$

:Q משתמש באומדן של Actor-Critic

$$\theta \leftarrow \theta + \alpha \nabla_{\theta} log \pi_{\theta}(s_t, a_t) Q_W(s, a)$$

נכתב על ידי: שי נאור מבוסס על ההרצאות והמצגות של דר' עמוס עזריה

:אלגוריתם Actor-Critic

```
• Using linear value fn approx. Q_w(s, a) = \phi(s, a)^{\top} w
                 Critic Updates w by linear TD(0)
                 Actor Updates \theta by policy gradient
function QAC
      Initialise s, \theta
      Sample a \sim \pi_{\theta}
     for each step do
            Sample reward r = \mathcal{R}_s^a; sample transition s' \sim \mathcal{P}_s^a.
           Sample action a' \sim \pi_{\theta}(s', a')

\delta = r + \gamma Q_w(s', a') - Q_w(s, a)

\theta = \theta + \alpha \nabla_{\theta} \log \pi_{\theta}(s, a) Q_w(s, a)
           w \leftarrow w + \beta \delta \phi(s, a)
            a \leftarrow a', s \leftarrow s'
     end for
end function
```

סיכום

 $_{
m cs}$ מדיניות (פוליסי) המצויינת על ידי $_{
m T}$: פוליסי היא ההסתברות שפעולה $_{
m C}$ ננקטת במצב יש לנו שני סוגי למידה:

- .(מבוססות ערך). חוזה את סכום התגמולים בעתיד. (aבוססות ערך).
 - $\pi(s,a)$. שמניב תגמול מרבי. $\pi(s,a)$ שמניב תגמול מרבי.

evaluate Q, קשורות לסוג הלמידה הראשון, On-policy and off-policy learning ההבדל ביניהם הוא:

- ב on-policy learning הפונקציה נלמדת מפעולות שאנו עושים באמצעות הפוליסי הנוכחי שלנו π.
 - ב off-policy learning ה (S,a), הפונקציה נלמדת מפעולות שונות. אנחנו לא משתמשים בפוליסי בכלל.

:on-policy SARSA עדכון הפונקציה עבור

$$Q(s,a)\leftarrow Q(s,a)+\alpha(r+\gamma Q(s',a')-Q(s,a))$$

 $_{\Pi}$ באשר $^{\prime}$ היא פעולה שננקטה לפי הפוליסי $^{\prime}$

utioff-policy Q-learning עדכון הפונקציה עבור

$$Q(s,a)\leftarrow Q(s,a)+\alpha(r+\gamma^*\max_{a'}Q(s',a')-Q(s,a))$$

.'s הו כל הפעולות במצב a'.

Softmax policy, REINFORCE, Actor critic קשורות לסוג הלמידה השני כלומר, פעולות מבוססות פוליסי.

נכתב על ידי: שי נאור מבוסס על ההרצאות והמצגות של דר' עמוס עזריה

Auto-Encoders

? autoencoder מה זה

כאשר אנו קונים פריטים או שירותים באינטרנט, אנו מוודאים שהאתר מאובטח על ידי שימוש בפרוטוקול https. אנו מכניסים את פרטי כרטיס האשראי שלנו לשם הרכישה. פרטי כרטיסי האשראי שלנו מקודדים ברשת באמצעות אלגוריתם קידוד כלשהו. פרטי כרטיס האשראי המקודד מפוענחים כדי ליצור את מספר כרטיס האשראי המקורי לצורך אימות.

בדוגמה של כרטיס האשראי, לקחנו את פרטי כרטיס האשראי, קודדנו אותו באמצעות פונקציה כלשהי. מאוחר יותר פיענחו אותו באמצעות פונקציה אחרת כדי לשחזר את הפלט הזהה לקלט. כך עובדים autoencoders.

decoder can
be fullyconnceted,
cov-based, or
even RNN

Bottleneck ←
encoding

Decod
er

Output
Loss is calculated from Input!

Autoencoders משתמשים בקלט בתור ה labal שלהם, ולכן הם אינם דורשים תיוג כלשהו של הדאטה.

בעיה שאינה מצריכה תיוג נקראת unsupervised (בניגוד ללמידה supervised וזה מה שעשינו עד כה).

נתונים מתויגים הם בדרך כלל מה שיקר (בדרך כלל מתויג ידנית) ולכן בדרך כלל קל הרבה יותר לקבל נתונים ללא תווית.

Auto-Encoders' Code (embedding)

בשיטה זו יש לנו הרבה data ואנו נרצה ללמוד על המידע ללא labels. אופן חישוב פונצקיית ה coutput בשיטה זו יש לנו הרבה לinput ל coutput. נרצה שה output יהיה כמה שיותר דומה ל output. מה שמכריח את המודל לשמור את המידע הכי חשוב על הקלט על מנת שיוכל בהמשך לשחזר את הקידוד לפלט שיהיה כמה שיותר דומה לקלט (תלוי במטרה של המודל, נניח אם המטרה של המודל היא השלמת תמונות אז מה שנכניס למודל יהיה התמונה עם הפגם, ה loss יחושב בין פלט המודל לתמונה המקורית, ללא הפגם).

ניתן להשתמש ב Autoencoders לתמונות, אודיו, וידאו ועוד.

לדוגמה:

תמונות של ספרות (mnist): הקוד עשוי לכלול את הספרה, אך גם את הסוג שלה.

הקידוד עשוי לכלול מידע נוסף: רוחב ספרות, מיקום ספרות, ועוד.

בעלי חיים: הקוד עשוי לכלול את החיה, הגודל, המין וכדומה.

מוזיקה: הקוד עשוי לכלול סוג מוזיקה, עוצמת קול וכדומה.

הקוד מהמקודד באופן אוטומטי צריך להכיל את מהות הנתונים. ניתן להשתמש ב Autoencoders כדחיסה של דברים.

הקידוד עשוי להיות שימושי גם עבור חיפוש תמונות, ללא צורך ב labeling אנושי.

אנו עשויים לחשוב על קידוד זה כשיבוץ ממרחב תכונות אחד(פיקסלים) למשנהו (הקוד).

ניתן לחשוב על הקידוד כאל וקטור במרחב Hilbert ממימד n. שתי תמונות של אותו חתול בזווית שונה, צריכות להיות בעלות קוד דומה. באופן דומה, שתי תמונות של ספלים בעלי תכונות זהות פרט לצבעם צריכות גם להיות ממפות לווקטורים קרובים.

נכתב על ידי: שי נאור מבוסס על ההרצאות והמצגות של דר' עמוס עזריה

Auto-Encoder for Mnist

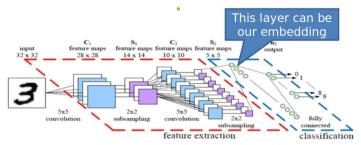
import tensorflow as tf

```
from tensorflow.examples.tutorials.mnist import input data
mnist = input data.read data sets("MNIST data/", one hot=True)
x = tf.placeholder(tf.float32, shape=[None, 784])
W conv1 = tf.Variable(tf.truncated normal([5, 5, 1, 32], stddev= 0.1))
b conv1 = tf.Variable(tf.constant(0.1, shape=[32]))
x image = tf.reshape(x, [-1, 28, 28, 1]) # if we had RGB, we would have 3 channels
conv1 = tf.nn.relu(tf.nn.conv2d(x image, W conv1, strides=[1, 2, 2, 1], padding='SAME') + b conv1)
\overline{W} conv2 = tf. Variable (tf. truncated normal ([5, 5, 32, 64], stddev= 0.1))
b conv2 = tf.Variable(tf.constant(0.1, shape=[64]))
W fc1 = tf.Variable(tf.truncated normal([7 * 7 * 64, 1024], stddev=0.1))
b fc1 = tf.Variable(tf.constant(0.1, shape= [1024]))
h pool2 flat = tf.reshape(h conv2, [-1, 7 * 7 * 64])
\overline{W} fc2 = tf. Variable (tf. truncated normal ([1024, 10], stddev=0.1))
b fc2 = tf.Variable(tf.constant(0.1, shape=[10]))
code = tf.nn.softmax(tf.matmul(h fc1, W fc2) + b fc2)
feed code = tf.placeholder(tf.float32, shape=[None, 10])
W_drc2 = tf.Variable(tf.truncated_normal([10, 1024], stddev= 0.1))
\frac{1}{100} dfc2 feed = tf.nn.relu(tf.matmul(feed code, W dfc2) + b dfc2)
W dfc1 = tf.Variable(tf.truncated normal([1024, 28 * 28], stddev= 0.1))
b dfc1 = tf.Variable(tf.constant(0.1, shape=[28 * 28]))
x_{\text{dimage}} = \text{tf.nn.relu(tf.matmul(h dfc2, W dfc1)} + b dfc1)
 dimage feed = tf.reshape(tf.nn.relu(tf.matmul(h dfc2 feed, W dfc1) + b dfc1), [-1, 28, 28])
loss = tf.reduce mean(tf.pow(x - x dimage, 2))
update = tf.train.AdamOptimizer(1e-4).minimize(loss)
sess = tf.InteractiveSession()
sess.run(tf.global variables initializer())
for i in range(10000):
  batch = mnist.train.next batch(50)
     curr loss = loss.eval(feed dict= {x: batch[0]})
  update.run(feed dict= {x: batch[0]})
```

נכתב על ידי: שי נאור מבוסס על ההרצאות והמצגות של דר' עמוס עזריה

Embedding Obtained From a Classifier

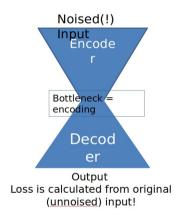
אנו יכולים להשתמש באחת השכבות של neural network כקידוד (בדרך כלל זוהי השורה שלפני neural network השכבה האחרונה). השימוש המקורי של ה neural network יכול להיות למטרה של סיווג או רגסיה.

Denoised Auto-Encoder

ללא הרעש.

מתייחס להוספה מכוונת של רעש לקלט לפני מתן הקלט לרשת. זה עוזר להימנע מהעתקת הקלט לפלט מבלי ללמוד תכונות על הנתונים. הוספת הרעש לקלט יכולה להיעשות באופן אקראי על ידי הפיכת חלק מהקלט לאפס. Denoised Auto-Encoder חייבים להסיר את הרעש על מנת ליצור פלט הדומה לקלט. הפלט משווה לקלט

נכתב על ידי: שי נאור מבוסס על ההרצאות והמצגות של דר' עמוס עזריה

Word embedding

מהם word embeddings ? למה משתמשים בהם ? לפי שנכנס לפרטים נתחיל מדוגמה קטנה: ישנם אתרים רבים המבקשים מאיתנו לתת ביקורות או משוב על המוצר שיש לנו בעת השימוש בהם. כמו: אמזון, IMDB.

אנו משתמשים גם ב– Google כדי לחפש על ידי צירוף של כמה מילים ולקבל תוצאות שקשורות להם.

אז איך הם עושים את זה. למעשה הדברים האלה הם יישום של עיבוד טקסטים. אנו משתמשים בטקסט לניתוח רגשות, קיבוץ מילים דומות, סיווג מסמכים ותיוג.

איך אנו גורמים למחשבים לספר לכם על כדורגל או על רונאלדו כשאתם מחפשים את מסי? למשימות כמו זיהוי אובייקטים או דיבור אנו יודעים שכל המידע הנדרש לביצוע המשימה בהצלחה מקודד בנתונים. עם זאת, מערכות עיבוד שפות טבעיות מתייחסות באופן מסורתי למלים כסמלים אטומיים נפרדים, ולכן 'חתול' עשוי להיות מיוצג כ– קידוד אחד ו'כלב 'בקידוד שונה לגמרי. קידודים אלה הם שרירותיים ואינם מספקים מידע שימושי למערכת בנוגע לקשרים העשויים להתקיים בין הסמלים האישיים.

.כאן נכנסת word embeddings. word embeddings אינן אלא ייצוג מספרי של טקסטים.

נחשוב על המילים כווקטורים. האם החתול יהיה קרוב לחתלתול?

בדומה לקוד Auto-encoders.

? Girl – Boy + King :מה זה

Queen

Word Embedding Applications

Word Embedding יכול להחליף את ה one-hot encoding הרגיל למילים. ניכר שהוא מניב תוצאות טובות יותר.

למילים בעלות משמעות קרובה צריכות להיות וקטורים קרובים.

מאפשר להפעיל CNN עבור משפטי טקסט.

ניתן להשתמש בחיפוש בסיס של מילות מפתח: האלגוריתם ההתאמה יכול לשקול גם מילים קרובות (מילים נרדפות).

Very Basic Word Embedding

כל מילה מיוצגת על ידי מספר שלם (אינדקס).

אנו נלמד מטריצה: שורה (ווקטור) לכל מילה.

אנו מגדירים משקולות (ו biases) ומשתמשים ברגרסיה softmax פשוטה כדי לעבור biases) אנו מגדירים משקולות (ו להסתברויות שכל מילה תתרחש יחד עם מילים אחרות.

אנו ממזערים את הטעות שלנו. (נשתמש ב cross entropy).

Data:

(Royal:) queen king prince princess

(Plain:) woman man girl boy

(Peafowl:) peacock peahen peachick

(Adults:) queen king woman man peacock peahen

נכתב על ידי: שי נאור מבוסס על ההרצאות והמצגות של דר' עמוס עזריה

(Females:) queen princess woman girl peahen (Males:) king prince man boy peacock (Yong:) prince princess girl boy peachick

עבור התווית הנכונה (y_) נשתמש בשבר שייצג את מספר הפעמים שכל מילה מתרחשת יחד עם כל אחת מהמילים האחרות. למשל:

0 (queen) [3 2 1 2 2 1 1 0 1 2 0] / 15

Basic Word Embedding Implementation

import tensorflow as tf

```
import numpy as np
vocabulary _ size = 11
embedding _ size = 3
embeddings = tf.Variable(tf.random _ uniform([vocabulary _ size, embedding _ size], -1.0, 1.0))
W1 = tf.Variable(tf.truncated _ normal([embedding _ size, vocabulary _ size], stddev= 0.1))
b1 = tf.Variable(tf.zeros([vocabulary _ size]))
x = tf.placeholder(tf.int32, shape= [None])
y = tf.placeholder(tf.float32, shape= [None, vocabulary _ size])
y = tf.nn.softmax(tf.matmul(tf.nn.embedding _ lookup(embeddings, x), W1) + b1)
cross _ entropy = tf.reduce _ mean(-tf.reduce _ sum(y _ * tf.log(y), reduction _ indices= [1]))
update = tf.train.GradientDescentOptimizer(0.5).minimize(cross _ entropy)
x _ data = np.array(range(vocabulary _ size))
y _ data = conv _ data _ to _ labels(all _ data)
sess = tf.Session()
sess.run(tf.global _ variables _ initializer())
for i in range(1000):
    sess.run(update, feed _ dict= {x: x _ data, y : y _ data})
```

? Where Does the Data Come From

ה word embedding הפשוט שלנו הניח כי יש לנו קבוצות של מילים. בפועל נסמוך על קורפוס גדול word embedding המסמכים. המודל skip-gram word2vec מנסה לחזות את תדירות התרחשות המילים בסביבת מילה נתונה.

בהינתן מילה, ננסה לנחש את המילים שבסביבתה.

Word2Vec המקורי אינו סופר תחילה את כל המופעים, אלא מחשב עבור כל חלון בנפרד. במקום לנסות לחזות נכון כל מילה נכונה, אנו יכולים להוסיף מדגם של מילות רעש אקראיות ולנסות לחזות את המילה הנכונה מהסט.

.cross entropy השתמשנו ב SoftMax – ניתן להגדיר את הלוס בדרכים רבות ומגוונות, למשל ב

SpaCy

. יש לו Word2Vec מובנה. Word2Vec היא ספריית שפות טבעיות בפיתון (בדומה לNLTK - SpaCy

>pip install spacy

>python -m spacy.en.download all

נכתב על ידי: שי נאור מבוסס על ההרצאות והמצגות של דר' עמוס עזריה

Back Propagation

.Why Back-Propagation? Our Goal

אנו רוצים לאמן את הרשת שלנו. כלומר, אנו רוצים לעדכן את המשקולות והביאס כך שפלט הרשת שלנו יהיה קרוב ככל האפשר לתוויות הנתונות.

 $\frac{1}{2}(y_{-}-y)^{2}$, $-(y_{-}*log(y)+(1-y_{-})*log(1-y))$ כלומר, אנו רוצים למזער את ההפסד הנתון. למשל:

.gradient descent אנו משתמשים ב

? What Do We Need For GD

משפיע (weight or bias) אנחנו צרכים את הגרדיאנט של הרשת שלנו. כלומר, כיצד כל משתנה על ה loss/error, שאותו כאמור אנו מנסים למזער.

 $w := w - lpha rac{\partial Error}{\partial w}$: בהינתן הגרדיאנט, נוכל לעבור על הדאטה ולעדכן

(biases באופן דומה עבור ה)

 $\frac{\partial Error}{\partial w}$ and $\frac{\partial Error}{\partial h}$ עלינו לדעת:

עבור כל weight and bias ברשת שלנו.

סימונים

 W_{jk}^{l} : weight at level l from node k (at level l-1) to node j (at level l)

b^l_i: bias of node j in level l

a^l_j: output of node j in level l (after activation)

 $\mathbf{Z}_{\mathbf{j}}^{\mathbf{l}}$: input to activation: $z_{i}^{l} = \left(\sum_{i} a_{i}^{l-1} \cdot w_{ji}^{l}\right) + b_{j}^{l}$

Delta Error

השגיאה האחרונה (E) היא פשוט ההפסד שלנו. לדוגמה:

$$E = \frac{1}{2m} (y_- - y)^2, -(y_- * \log(y) + (1 - y_-) * \log(1 - y))$$

נגדיר את $^{\delta_j^{(i)}}$ בתור כמה הפלט לפני האקטיבציה של הצומת j שנמצא ברמה l משפיע על השגיאה $egin{aligned} ext{.E} & ext{.E} & ext{.E} & ext{.E} \end{aligned}$ הסופית בל כלומר, כמה כל שינוי של E הסופית החגיאה מוגדרת כך: $\delta_j^l = rac{\partial E}{\partial z_i^l}$

$$\delta_j^l = rac{\partial E}{\partial z_j^l}$$
 :השגיאה מוגדרת כֹך

 $rac{\partial Error}{\partial w}$ and $rac{\partial Error}{\partial b}$ אזי נוכל לחשב את ברשת, אזי נוכל צומת ברשת δ^t_j עבור כל צומת ברשת, אזי נוכל באמצעות כלל

$$\frac{\partial E}{\partial b_j^l} = \frac{\partial E}{\partial z_j^l} \frac{\partial z_j^\iota}{\partial b_j^l} = \delta_j^l \frac{\partial (\sum_i a_i^{\iota-1} \cdot w_{ji}^\iota) + b_j^\iota}{\partial b_j^l} = \delta_j^l$$

$$\frac{\partial E}{\partial w_{ik}^l} = \frac{\partial E}{\partial z_i^l} \frac{\partial z_j^l}{\partial w_{ik}^l} = \delta_j^l \frac{\partial (\sum_i a_i^{l-1} \cdot w_{ji}^l) + b_j^l}{\partial w_{ik}^l} = \delta_j^l \cdot a_k^{l-1}$$

נכתב על ידי: שי נאור מבוסס על ההרצאות והמצגות של דר' עמוס עזריה

?? 🚱 איך נשיג אבל את

$$\begin{split} \delta_j^l &= \frac{\partial E}{\partial z_j^l} = \sum_i \frac{\partial E}{\partial z_i^{l+1}} \frac{\partial z_i^{l+1}}{\partial z_j^l} = \sum_i \delta_i^{l+1} \frac{\partial z_i^{l+1}}{\partial z_j^l} \quad \text{:l+1 a in any } \delta_i^l = \sum_i \delta_i^{l+1} \frac{\partial z_i^{l+1}}{\partial z_j^l} \\ &= \sum_i \delta_i^{l+1} \frac{\partial \sum_k a_k^l \cdot w_{ik}^{l+1} + b_j^{l+1}}{\partial z_j^l} \\ &= \sum_i \delta_i^{l+1} \frac{\partial a_j^l \cdot w_{ij}^{l+1}}{\partial z_j^l} = \sum_i \delta_i^{l+1} \sigma'(z_j^l) \cdot w_{ij}^{l+1} \end{split}$$

Operations on Matrices

ניתן לחשב את כל הפעולות עבור כל רמה בבת אחת.

זה יעיל בהרבה הן מבחינה אלגוריתמית והן מבחינה חומרה עבור מעבדים נוכחיים ובעיקר עבור GPUs.

(' וכו $\delta^l_{1},\,\delta^l_{2}$ את כל δ של רמה δ^l_{1} (כלומר $\delta^l_{1},\,\delta^l_{2}$ וכו '

אנו יכולים (וצריכים) להשתמש ב mini-batches ולחשב את הממוצע על כל הדוגמאות ורק לאחר מכן לבצע שלב GD. זה מאפשר יתרונות נוספים באופטימזציה על מטריצות.

האלגוריתם

חזור עד להתכנסות:

- :(mini-batch או יותר טוב עבור כל דוגמה בדאטה (או יותר טוב עבור כל (mini-batch) .
 - .Z,a וקבל את כל ה forward-propagation בצע
 - E (loss) חשב את
 - $\delta^{\rm L}$ חשב את \circ
 - $\delta^{\rm l}$ חשב את כל ה \circ
 - $\frac{\partial Error}{\partial w}$ and $\frac{\partial Error}{\partial b}$:b ו W ס חשב עבור כל
 - $w:=w-lpharac{\partial Error}{\partial w}$:W,b עדכון עבור כל GD בצע •

$$b := b - \alpha \frac{\partial Error}{\partial b}$$

נכתב על ידי: שי נאור מבוסס על ההרצאות והמצגות של דר' עמוס עזריה

1) Suppose an agent was in state's and took action a, received a reward of 6 and arrived at state s'. Suppose Q(s, a) = 17, $\arg\max_{a' \in A} Q(s', a') = a^*$ and

Assume we use quadratic loss (squared errors, loss = $(y-y_)^2$), how much would the loss be in for

2) When training a Q-value network, is it possible to use more than a single example in every batch?

נכתב על ידי: שי נאור מבוסס על ההרצאות והמצגות של דר' עמוס עזריה